

NEIX CULTURA B pàg 19
S'estrena la plataforma
que publica en portada
els marges culturals

DIVULGADOR DIGITAL pàg 3
Joaquim Campa, conegut com
El Boig de Can Fanga: memòria
històrica des de les xarxes

línia ^{15 anys} **Sant Andreu**

Juliol 2024 · Núm. 166 · liniasantandreu.cat

La presó de la Trinitat Vella anirà a terra a partir del 2026

L'enderroc ha de permetre seguir transformant aquesta part del barri amb la construcció de pisos socials pàg 10

Foto: ACN

COMERÇ pàg 15

Els botiguers esperen viure una campanya de rebaixes positiva

PETICIÓ D'ERC pàg 15

El bar Versailles podria ser establiment emblemàtic

A FONTS pàgs 16 i 17

365 dies dels nous governs locals: on som?

Tragèdia a Navas

Dues germanes se suïciden abans de ser desnonades pàg 10

Via Júlia
ASSESSORS

Honestedat i servei, el nostre valor

ADMINISTRADOR
DE FINQUES
COL·LEGIAT
NÚM. 4281

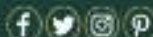
Administració de Finques

- Gestió arrendaments (Pisos, locals...)
- Comunitats de propietaris
- Taxacions
- Contractes d'arres i arrendaments
- Tramitació hipoteques
- Traspassos

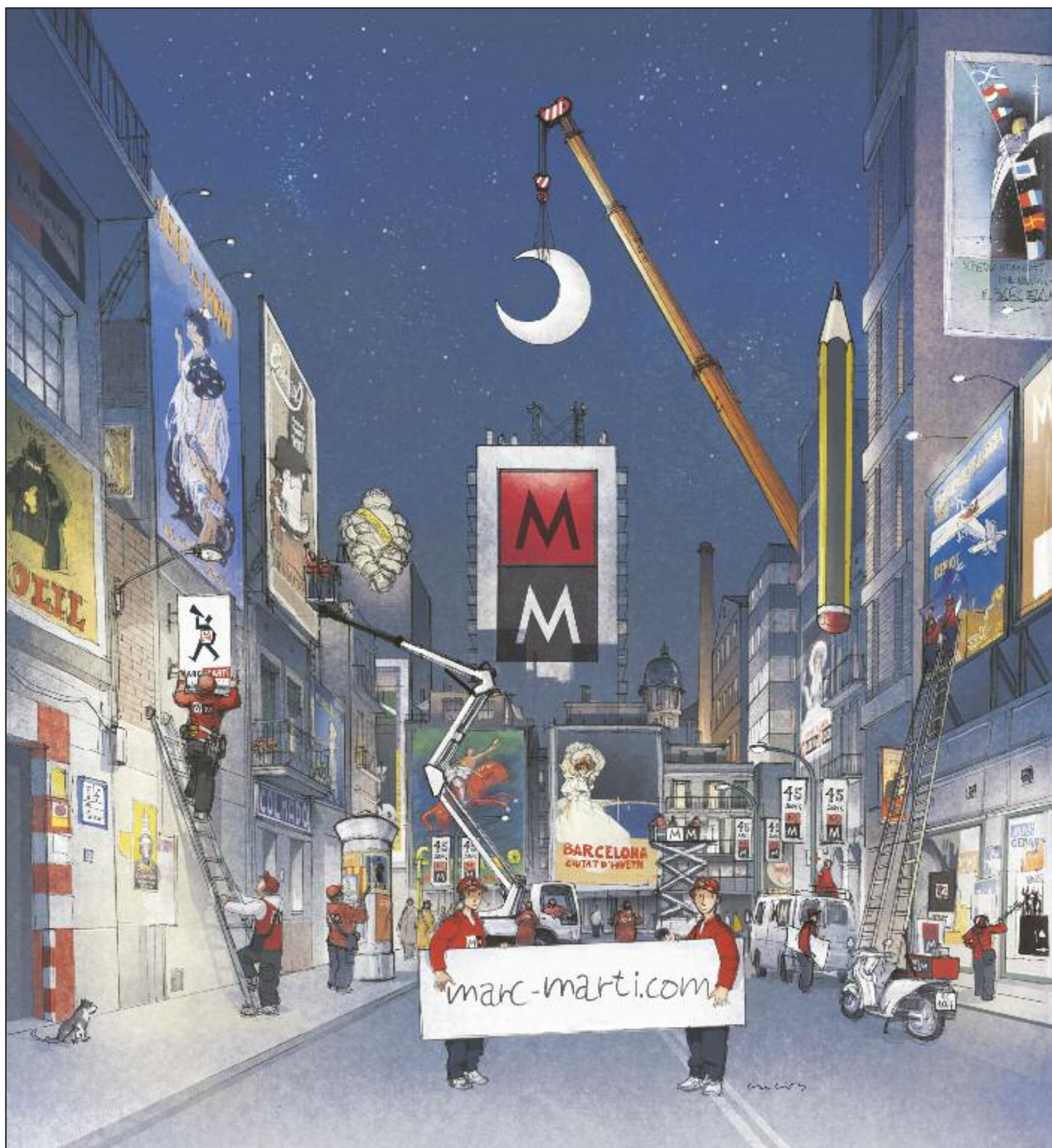

Oficines Centrals · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona · Tèl. 933 506 400
Delegació · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona · Tèl. 935 210 640

Segueix-nos a:

www.viajulia.com

**Som especialistes en Publicitat Exterior, Imatge Corporativa,
Esdeveniments Esportius i Culturals, Comunicació Visual,
Decoració, Exposicions i Street Marketing.**

MM
MARC MARTÍ

BARCELONA MADRID VALÈNCIA
IMPRESSIONEM LES TEVES IDEES

Les xarxes com a arxiu històric

» Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X (Twitter), fa un repàs a la situació vital de Barcelona
 » Del barri de la Sagrada Família, Campa és conegut per les imatges inèdites de la ciutat que publica

Guillem Francàs
BARCELONA

“He pres la decisió conscient de quedar-me al barri a viure amb la meua dona i els meus fills, tot i poder marxar, perquè també puguin viure la vida de barri que vaig viure jo”. Aquesta és la definició del sentiment de barri que Joaquim Campa, conegut a X (l'antic Twitter) amb el compte del Boig de Can Fanga (64.000 seguidors), té pel Poblet, o el barri de la Sagrada Família, i que vol transmetre sobre Barcelona. Campa, però, no és historiador, sinó que és executiu de recursos humans d'empreses tecnològiques. El compte a la xarxa social és el seu passatemps, on es dedica a compartir imatges inèdites de Barcelona i també de l'evolució del seu barri al llarg de la història.

El Boig de Can Fanga ha aconseguit milions d'interaccions a la xarxa social X amb fotografies molt curioses que desperten l'interès de tot barceloní –i dels que no ho són–. La gran pregunta que es fa el seu públic és com i d'on aconsegueix material tan curiós i inèdit que cap arxiu del país ha publicat. Algun exemple d'aquest impacte va ser quan va publicar una foto on es veia la bandera nazi al camp de les Corts del Barça, que va rebre un munt de visualitzacions i respostes. “Busco a arxius locals i nacionals de tot el món per aportar alguna cosa que els documentalistes d'aquí no tinguin”, diu. “He buscat a arxius d'Argentina, Alemanya, Anglaterra o Austràlia escrivint la paraula Barcelona i trobar fotos i vídeos que ningú té, tot i que a vegades són de pagament, però que pago encantat per fer públic un material amagat per a la meua audiència”, explica Campa.

Un camp de futbol a la Ciutatella de fa uns 100 anys i Campa a l'acte que va fer fa uns dies al barri de la Sagrada Família. Fotos: Gabriel Casas (ANC) i Línia

NO MONETITZAR PER LLIBERTAT

Tot i que Campa s'hagi gastat diners per aconseguir certes fotos i vídeos, explica que no cobra ni un euro a través del seu compte de Twitter. “Una norma que tinc és no monetitzar res per no perdre la llibertat absoluta que tinc. Si vull fer publicitat d'algun bar, la faig perquè hi he anat i m'ha agradat, no perquè em paguin”, explica.

La norma que s'autoimposa també ve per les pressions que rep a vegades de l'esfera política. “M'han intentat captar partits o m'han demanat carregar contra algú, però mai ho he fet”, afirma. Això ve provocat per la gran influència en l'opinió pública que poden generar les seves fotografies i algun comentari “gambero”, com diu ell mateix, que afegeix.

GENTRIFICACIÓ I HABITATGE

Tornant al principi, Campa diu que ha tingut la sort de poder

escollir quedar-se al seu barri perquè els seus fills puguin viure una vida semblant a la que va tenir ell quan era jove, tot i els grans canvis que ha patit la ciutat al llarg dels anys. “Jo m'he sentit molt del meu barri i quan vaig viure als Estats Units no es creien que visqués a una ciutat com Barcelona com si fos un poble”, relata. A més, la seva feina l'ha portat a “contribuir” a què persones de fora vinguin a la capital a treballar per molt bon salari. “No era conscient de les externalitats que això pot provocar als barris i la meua manera de redimir-me és desprendre la meua ideologia contra el turisme massiu i on posar els seus límits amb El Boig de Can Fanga”, explica. De fet, defineix el barri del Poblet així: “És la Sagrada Família, menys la Sagrada Família”.

Campa també planteja diferents reptes perquè Barcelona re-

cuperi l'essència que està perdent, o perquè no l'acabi de perdre del tot. Fa un llistat de les preocupacions que ell mateix té i que molt probablement coincideixen amb les que el teixit social de la ciutat ja lluita per aconseguir.

D'una banda, comenta que mantenir la identitat i la memòria és molt important per “conèixer el passat, entendre el present i projectar-se al futur”. Aconseguir més participació i tenir força associativa que es tradueixi en capacitat de lluita veïnal és un dels altres reptes que planteja. Tot plegat, en un escenari on els problemes relacionats amb l'habitatge i la gentrificació estan a l'ordre del dia. “Cada any a l'escola dels meus fills diem adeu a famílies que no poden pagar-se un pis per viure aquí i es veuen obligats a marxar”, lamenta.

És per tot això que Campa afirma que el model econòmic i

comercial actual no és el que volen els veïns del barri. “Els comerços que hi ha ara al voltant de la Sagrada Família no ens esperen a nosaltres (els veïns). Com a consumidors, no ens volen”, acaba dient, tot reivindicant el comerç de proximitat.

FER MEMÒRIA, NO NOSTÀLGIA

Amb tot, Campa insisteix a dir que ell no es dedica a “fer nostàlgia”, sinó que fa “memòria”. “Instal·lar-se en el discurs que abans tot era millor que ara és absurd. Abans la vida al barri també era difícil, la gent es punxava droga a la plaça Gaudí quan jo era jove i això els meus fills ja no ho viuen, o pregunteu a les dones i els gais com era viure fa 50 anys”, diu fent una crida a no instal·lar-se en el pessimisme. Campa acaba dient que tampoc s'ha de fer “presentisme”, però que cal vigilar en idealitzar el passat.

Segueix-nos

a les xarxes socials

@liniaxarxa

facebook

twitter

instagram

Tribuna

La cultura no es fa sola

per Natàlia Garriga, consellera de Cultura de la Generalitat de Catalunya

El panorama cultural barceloní i metropolità és extraordinàriament viu i dinàmic, tal com ho solen ser els territoris més cosmopolites, aquells que gaudeixen del meravellós equilibri entre una genuïna oferta cultural local i la mirada àmplia i diversa del món global.

Això és Barcelona i els seus voltants. Però la gran diversitat de l'oferta i la participació cultural metropolitanas fa que sovint passin desapercebudes propostes i iniciatives que, per la raó que sigui, no criden l'atenció dels mitjans més generalistes. És, per tant, una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents, en històries anònimes de gent que fa cultura des de la base i en tot allò que s'escapa de la mirada dels grans mitjans.

Des del Govern sempre ho hem tingut molt clar: la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia. I això significa que la fan tant els artistes que comencen com els consagrats, la fan tant els equipaments públics com els espais comunitaris i autogestionats, i la fan tant

És una grandíssima notícia donar la benvinguda a Cultura B, la nova publicació en català que pretén posar el focus en noves tendències culturals alternatives i emergents

els públics de totes les edats que gaudeixen de la cultura com els que hi participen des dels barris o els que hi reflexionen des del periodisme cultural. Perquè, com deia, la cultura no es fa sola. La fem entre tots i totes dia rere dia.

Cultura B neix amb la voluntat de posar el focus en les propostes més invisibilitzades. Neix per fer palès que encara hem de conèixer, celebrar i treure de l'anonimat molt teatre, art, música, cinema, videojocs, literatura i tantes altres manifestacions culturals. Perquè la riquesa i la diversitat de les propostes culturals mai no s'acaba.

En aquest nou viatge que ara enceteu, desitjo de tot cor que no només esdevingueu capçalera de referència sinó un veritable estímul perquè tots fem encara més cultura. Perquè, en llegir cada article, cada ressenya, cada columna d'opinió, tinguem sempre clar que la cultura és un dret fonamental al qual hi hem de poder accedir i al que hi hem de poder participar activament sempre.

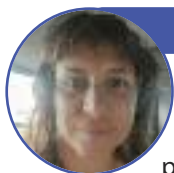
Moltes gràcies a tot l'equip de Cultura B per la vostra proposta i molta sort en aquest viatge!

Article publicat al primer número de la revista Cultura B.

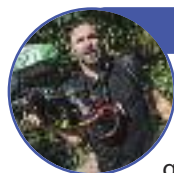
Aquí es piula X

Tuits en paper

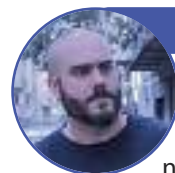
@MireiaPujol

Crec que hauríem de parlar ja de les queixes per les adjudicacions d'estiu que no s'han fet. Ara, els mestres no saben on treballaran, on han de traslladar la família (aconseguir lloguer, escola per als nens, mudança, etc.) ni si podran donar la seva especialitat. No hi ha dret.

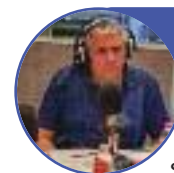
@Hibai_

Guardacostes grecs van empènyer al mar refugiats amb les mans lligades i l'Agència Europea de la Guàrdia de Fronteres i Costes ho sabia, com demostren els informes a què hem tingut accés. Ho van fer juntament amb homes encaputxats armats que cooperen en les expulsions col·lectives il·legals.

@PatrickurbanoR

Si es complissin els drets laborals, convenis, horaris, conciliació, etc. la feina hauria de ser compatible amb tot. El que passa és que hem assumit que ens hem d'empassar irregularitats per poder prosperar, i en comptes de continuar lluitant pel que és just hi renunciem per tenir vida.

@jaume_pros

Un conductor de 95 anys atropella 12 persones en una terrassa mentre intentava aparcar. No té cap sentit que hi hagi un límit legal per sota (18 anys) i cap límit legal per dalt. A partir dels 75 anys cap persona hauria de poder conduir. Ni la vista, ni l'oïda ni els reflexos són els mateixos.

Editor-Administrador: David Centol i Lozano
Director General: Marcelo Villanueva
Director Editorial de Línia: Amau Nadeu
Director Editorial dels webs temàtics: Quim Miró
Directora d'art i nous formats: Marga Moreno
Subdirectora de digital: Anna Corbatera

Subdirectors d'edicions Línia: Albert Ribas i Francisco Javier Rodríguez
Edicions Línia: Albert Alexandre, Guillem Francàs i Raül Martínez (BCN), Olga García (Vallès), Rubén Hidalgo (Barcelonès Nord i Baix Maresme), Roger Jiménez (Baix Llobregat i L'H), Toni Delgado (Esports),

Andreu Asensio (suplements) i Laia Coronado (xarxes)
Webs temàtics: Pere Giménez i Maria Cerezuela
Revista Orgull: Mar Sifre
Disseny gràfic: Susana Dicenta
Controller: Mauro Favieri
Distribució: Andrés Meca i Pablo Favieri

Els semàfors

Joaquim Campa

Joaquim Campa, El Boig de Can Fanga a X, fa una gran tasca de divulgació històrica a través de les xarxes. Sovint publica imatges antigues de la ciutat que són inèdites, al mateix temps que també denuncia els problemes que pateix Barcelona.

pàgina 3

Ajuntament

El consistori ha anunciat que la presó de la Trinitat Vella s'enderrocarà totalment durant el 2026. Els veïns han rebut la decisió amb entusiasme, però han recordat els anys d'incompliments i "mentides" de les administracions.

pàgina 10

Districte

El Districte de Sant Andreu cedirà l'antiga estació de Sant Andreu Comtal perquè es converteixi en un equipament cultural. La Germandat Andreuenca serà qui de moment en farà ús per guardar-hi els gegants i els capgrossos.

pàgina 10

El + llegit

Línia Sant Andreu.cat

- 1 Dues germanes se suïciden abans de ser desnonades al barri de Navas
- 2 El Mercat del Poblenou, model d'arquitectura europea
- 3 La biblioteca Bon Pastor portarà el nom de la biòloga Josefina Castellví
- 4 Marta Villanueva, nova secretària d'organització del PSC Barcelona
- 5 La presó de la Trinitat Vella s'enderrocarà totalment a partir del 2026

La clau

Fins quan?

per Pedro Jesús Fernández

La situació de l'habitatge és, sens dubte, un problema que afecta moltes persones, especialment els joves. Els preus dels lloguers han pujat de manera significativa, per no dir exponencial, en l'última dècada, i superen amb escreix l'increment dels salaris, fet que provoca que l'habitatge sigui inasoluble per a moltes persones.

A Catalunya, per exemple, els residents destinen el 56,5% dels seus ingressos a pagar el lloguer, un percentatge que ha crescut notablement en els últims anys. A Barcelona, com a la majoria de les grans ciutats, comprar un pis pot costar el doble de la mitjana catalana, amb preus que arriben als 4.170 euros per metre quadrat. Aquesta situació ha provocat que moltes persones considerin que viure a Barcelona és inaccessible.

A més, el nombre de desnonaments a la capital catalana va ser el més alt de l'Estat el 2020, amb un total de 1.028 casos, xifra que va augmentar a 1.635 el primer trimestre del 2021.

Cal esmentar els esforços d'alguns ens locals per mitigar aquesta problemàtica, com ara la proposta d'habitatge de Barcelona, la qual inclou mesures com crear un registre de sol·licitants d'habitatge de protecció oficial, donar suport al model de cohabitatge per garantir l'accés a un habitatge digne i assequible i prevenir l'especulació immobiliària. A més, per promoure una oferta assequible, ofereix incentius econòmics per incloure habitatges a la borsa de llo-

guer, subvencions per a la rehabilitació i bonificacions en impostos com l'IBI. No obstant això, totes aquestes mesures no deixen de ser un pegat. O, com diu un bon amic, és intentar caçar elefants amb una xarxa mosquitera.

Malgrat la llei de limitació de lloguers del Govern català (ara, en part, impugnada als tribunals) i la moratòria, fins al desembre del 2024, del govern espanyol sobre els desnonaments sense alternativa residencial, és evident que la crisi continua sent un problema palpable.

La demanda estrangera també ha fet créixer l'especulació en el mercat immobiliari a molts llocs de l'Estat, mentre que les polítiques d'iniciació dels governs locals i autonòmics han provocat que l'oferta de nous habitatges per a la venda o el lloguer a llarg termini disminueixi, fet que pressiona els preus en ambdós mercats i alimenta l'especulació d'un bé necessari per poder viure amb dignitat i tranquil·litat.

Així doncs, és comprensible que el debat sobre l'habitatge sigui una constant en l'agenda pública i que molts ciutadans se sentin frustrats per la manca d'accions efectives per part dels governants.

La creació d'un parc d'habitatge social i públic és, sense cap dubte, una mesura necessària i urgent que, ben segur, podria ajudar a alleugerir la situació. Ara bé, aquestes polítiques requereixen tenir una voluntat política sòlida i un compromís a llarg termini, cosa que no sembla que sigui una prioritat per a molts governants.

Per això, encara que sigui reiteratiu, cal que els ciutadans continuem exigint solucions i denunciant la inactivitat dels responsables polítics davant d'un problema que no només és econòmic, sinó també social i humà.

Per altra banda, és necessari i urgent actuar i prendre mesures preventives i de seguretat en l'edificació i manteniment per garantir la seguretat dels residents i prevenir futurs accidents com l'enfonsament parcial d'un bloc d'habitatges al carrer del Canigó de Badalona, que ens va commocionar a tots.

Si bé la solidaritat i el suport mutu són essencials en moments com aquests, és crucial que els ajuntaments actuïn per afrontar aquesta situació i trobin solucions a llarg termini que assegurin la integritat dels nostres barris i la seguretat dels seus habitants.

Línia Sant Andreu no comparteix necessàriament les opinions que els signants expressen en aquesta secció ni se'n fa responsable.

Les cartes d'opinió es poden enviar a: opinio@comunicacio21.com

A les xarxes

#EleccionsFrança

#SanFermín

#TaxistesBarcelona

@324cat: El Nou Front Popular guanya les eleccions legislatives franceses al davant dels macronistes d'Ensemble. L'extrema dreta queda en tercera posició.

@ATCllibertat: Comença San Fermín 2024 a Pamplona i és imperatiu abordar els casos d'agressions sexuals subratllant la incompatibilitat entre aquests actes i la celebració.

@Elvellblues: Un centenar de taxistes tallen la Gran Via de Barcelona en solidaritat amb Palestina. És la primera vegada que es posicionen col·lectivament sobre el conflicte.

Una economia verda, digital i igualitària

per Núria Parlon, alcaldessa de Santa Coloma de Gramenet

Només el 16% de les persones qualificades en intel·ligència artificial a Europa són dones, segons dades de l'*Instituto de las Mujeres*. Trencar aquesta bretxa és, sens dubte, un dels principals reptes per assolir la igualtat al mercat laboral i, sobretot, per no afegir més bretxes de gènere als nous nínxols d'ocupabilitat. I un dels grans reptes –ahora que oportunitat– és que les dones hem de poder participar en el disseny de les noves tecnologies per avançar cap a un futur més verd, digital i igualitari. En aquest sentit, s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial, tot i que encara queda un llarg camí per recórrer. Des de les administracions públiques podem i hem d'afavorir i promoure nous espais d'oportunitats i per a l'autonomia de les dones per avançar en el concepte d'una economia més circular, verda i feminista, que és aquella que busca trencar amb les desigualtats existents i que alhora posa el focus i les prioritats en un futur sostenible de les ciutats i del planeta.

Estem experimentant una transició verda i digital que està afectant, i afectarà de manera central i desigual, el món del treball pel que fa a multiplicació de nous llocs de feina, entre altres efectes immediats. Respecte a la transformació digital del món empresarial, aquesta s'està produint d'una manera molt accelerada, fet que limita poder fer una planificació molt reflexionada i necessària en clau d'igualtat. Aquesta acceleració sense reflexió se suma a la infrarepresentació existent de les dones al món de les TIC i de les IA –tant en l'àmbit directiu com de posicions tècniques–, cosa que pot fer augmentar encara més el *gap* de gènere en la presa de decisions que, al cap i a la fi, ens acabarà afectant com a societat pel que fa al benestar de les persones i en l'augment de les desigualtats. Per això són fonamentals eines com els plans d'igualtat a l'empresa, més enllà de l'obligatorietat de tenir-ne un. Recentment, des de La Ciba de Santa Coloma hem finalitzat una formació en plans d'igualtat a l'empresa i hem pogut conèixer les experiències reals en l'aplicació d'aquesta eficaç eina a cada un dels negocis i petites empreses on s'ha implementat, i com aquesta planificació estratègica amb objectius i accions està sent un veritable motor de canvi i de transformació molt positiu en clau de motivació, de resultats i de sostenibilitat.

Una altra eina estratègica imprescindible, a potenciar també des del món públic, són les trobades de *networking* adreçades a dones emprenedores, directives i professionals amb l'objectiu de crear xarxa entre les dones, potenciar la relació i la comunicació i establir vincles i col·laboracions per a projectes pel bé comú i l'economia circular. A Santa Coloma vam celebrar una nova sessió del *networking* Enxarxades el passat 19 de juny –i que repetirem el 16 d'octubre d'enguany– que va comptar amb la presència de la presidenta de l'*Instituto de las Mujeres*, Isabel García, de la consultora i coach empresarial per a la gestió del canvi Raquel Caballero i d'una vintena de dones de diferents perfils: professionals, directives, emprenedores i empresàries. Totes elles van poder compartir espai i vivències i iniciar aquesta important tasca de llaurar potencials col·laboracions i cooperacions, compartint sabers, necessitats i solucions. Creant i organitzant espais de *networking* anem teixint una nova i fructífera xarxa a les ciutats que farà créixer aquest

S'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat als sectors emergents

imprescindible ecosistema emprenedor igualitari per esdevenir un espai econòmic més inclusiu, cooperatiu i representatiu. I per què és necessari avançar cap a aquest model? Perquè és fonamental que hi hagi una representació del talent dels homes i de les dones en l'àmbit empresarial perquè les empreses estiguin més compromeses amb la conciliació i la responsabilitat de la vida de les persones, alhora que es promogui la desmitificació dels estereotips que generen, no només estigmes, sinó un risc de pobresa més gran i menys autonomia en la vida de les dones, fet que acaba afectant tota la societat.

Un altre exemple de generació de nous centres d'oportunitats, tenint en compte els nous nínxols d'ocupació, és l'espai de *coworking* que hem creat a La Ciba i que allotja, a hores d'ara, un total de 46 persones (el 70% dones) i 34 projectes, el 79% dels quals estan liderats per una dona. Del conjunt d'iniciatives que acollim, el 59% es troben en fase de consolidació i el 37% en fase d'incubació –és a dir, que l'emprenedor/a

està treballant en la seva posada en marxa. Pel que fa a la tipologia de projectes, el 26% tenen a veure amb el sector de la consultoria i el màrqueting i el 18% són projectes per a l'acompanyament de les persones (projectes que tenen a veure amb la maternitat, el *coaching* i la nutrició), mentre que les arts i la comunicació representen el 15% dels projectes allotjats i els serveis digitals (desenvolupament d'*apps* i programació), d'educació i sensibilització (sigui en temàtiques d'educació ambiental o de gènere) suposen l'11% de les iniciatives acollides en aquest espai compartit.

Parlàvem anteriorment que s'estan fent passos importants per incorporar la variable de la igualtat sobretot als sectors emergents del món empresarial. Però no per menys reivindicatiu i evident és menys important parlar de la necessitat de promoure i facilitar recursos econòmics. Sens dubte, poder disposar d'un pressupost és fonamental per poder materialitzar els projectes i les iniciatives d'igualtat com a sinònim indiscutible de progrés de les empreses i de la societat. En aquest sentit, no és menor que els ajuntaments i les administracions supramunicipals puguin endegar ajuts destinats a persones que hagin iniciat una activitat econòmica. És una de les línies de subvencions que tenim en marxa i que desplega l'Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet, a través de la regidoria de Comerç i de l'empresa municipal Gramimpuls, i que ens està situant com a ciutat referent en noves oportunitats. Amb aquests ajuts volem contribuir a l'impuls de les empreses i donar suport a l'emprenedoria.

En conjunt, són eines que ens han d'ajudar a entendre i a contribuir a les transformacions i canvis que s'estan produint al mercat de treball i avançar-nos al seu impacte en l'ocupació de les dones. Cal tenir ben presents els reptes i també les oportunitats que s'obren en un context d'efervescència tecnològica i de canvi radical en l'estructura clàssica de l'economia i l'ocupació. Per això, les aliances entre el sector públic i privat són imprescindibles per fer front a aquestes transformacions sense que s'obrin noves bretxes de gènere ni augmentin les existents. En aquest sentit, està clar que les dones hem de poder participar en el disseny del futur verd i digital i en la generació de coneixement. Ho he pogut comprovar aquests anys com a alcaldessa: si des de les administracions i la governança local creem les oportunitats i les condicions, la ciutadania les aprofita!

Les millors perles

De la mateixa manera que al Mundial del 2010 el pop Paul pronosticava els resultats, el gos Steph Furry fa el mateix a l'Eurocopa. Fins ara, no s'ha equivocat en cap partit. La gent ara demana al seu amo que el gos els pronostiqui el futur.

La Guàrdia Civil de València ha informat d'una onada de robatoris en cases. Els lladres van emportar-se de tot i en una de les llars van deixar una nota d'agraïment que deia: "Thanks friend, gracias por todo".

Els festivals i les festes majors són l'escenari ideal per robar mòbils i carteres. Per evitar-ho, s'ha fet viral el truc d'un jove que porta la targeta a la sola de la sabata. Per pagar, només s'ha d'apropar el datàfon al peu. Tot són avantatges.

Un jove sense sostre dels Estats Units s'ha fet famós per la seva bellesa, després de publicar a Facebook un missatge demanant ajuda amb una foto seva. Algunes marques de roba li han ofert feina com a model.

Jordi Borràs/ACN

LA FOTO

UN ESTIU QUE VAL PER TRES

3cat

3

Cabòdio

La clau

Un prec per a la salut mental

per Ester Safont, docent

En els darrers dies ha saltat a la premsa que diferents entitats sol·liciten formalment que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP (Centre d'Urgències d'Atenció Primària) de Santa Perpètua de Mogoda disposin d'un servei d'urgències en salut mental, així com d'un servei d'ingrés per a aquells pacients que ho necessitin. S'han mogut fitxes també a nivell polític, i diferents ajuntaments del Baix Vallès han debatut i aprovat mocions al respecte.

Certament, és inconcebible que una àrea de cobertura sanitària de 165.000 habitants no disposi d'aquesta atenció per a un problema que ens atrapa cada cop més a les seves xarxes, sovint, indissolubles.

Es fa evident, doncs, una manca d'assistència integral i accessible per a la totalitat de la població, sigui quina sigui la seva dolència, incloent-hi les de naturalesa mental.

No és cap novetat, i lamento ser poc original, que cal trencar mites i acabar amb l'estigma que emmascara aquests trastorns. Les persones que els pateixen han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes.

Què no s'entén del que els succeeix als malalts mentals? Quins greuges pateixen? Com es pot atendre aquesta realitat com cal?

Diuen que, de vegades, cal trencar-se per tornar a esdevenir, i aquesta premissa és ben certa. La llàstima són els bocins que no tornen a encaixar; aquells que resten esparracats, abandonats i foragitats de tot el que un dia van ser. Hem d'anar amb compte amb tot el que es perd pel camí amb una gestió deficient d'aquest tema, i quant de mal s'infligeix a la persona i als que l'envolten.

Habitualment, es mesura la fortalesa de la ment humana amb indicadors erronis. Tots devem haver escoltat alguna vegada "a mi això no em passarà mai", "no ho entenc", "jo no crec en psicòlegs i psiquiatres", "si no se'n surt és perquè no vol", "ara tothom està deprimit"... Són comentaris pejoratius que no contempnen la possibilitat que un dia els toqui als que els formulen travessar aquesta fina línia i davallar al fons del pou o ser víctimes de crisis d'angoixa o atacs de pànic. Les malalties mentals oprimeixen, desdibuixen, desgasten i, en el pitjor dels casos, anul·len l'essència interior i deixen la persona amb una absoluta sensació d'indefensió.

El doctor Antoni Bulbena, coordinador de la Unitat d'Ansietat de l'Hospital del Mar de Barcelona durant molt de temps, ens regala sentències contundents respecte, per exemple, a aquesta angoixa: "Tens la impressió que et pots morir, que et tornes boig o que està a punt de passar una cosa molt greu...". Apunta, així mateix, que "hi ha professionals que diuen que el medicament ha de ser l'última opció [...]. És el contrari: de vegades és important que el medicament no tardi gaire, perquè com més dura la por, més seqüeles té". Fins i tot afirma que comparteix el seu telèfon amb els pacients i que els demana que li facin un retorn del seu estat, perquè "el tractament de la por és la presència. Si algú té por, però té algú al costat, la por baixa. No pots deixar la por en mans d'una pastilla. Cal que la persona que l'acompanyi hi sigui". Parla, així mateix, d'empènyer el pacient a consultar-li qualsevol dubte enviant-li un missatge.

És obvi que aquest plantejament, avalat per una formació tant de caire nacional com en universitats de renom internacional (Cambridge), però sobretot per una àmplia experiència en psiquiatria, no casa amb un sis-

tema sanitari que reconeixem mancat d'aquesta proximitat; d'aquesta opció de la immediatesa i de la possibilitat d'acudir-hi quan algú se sent afectat per una patologia d'aquesta índole.

Sabem que l'angoixa és un trastorn que no parla per si mateix, perquè només indueix a la fuga; a posar-se a recer sense cap mena de voluntat de verbalitzar què se sent. I si el malalt no té paraules, només pot ser atès per aquells que dominen l'idioma d'aquest mutisme selectiu. Entenc que els intèrprets han de ser, per tant, professionals sanitaris de l'especialitat psíquica. Per molt bona voluntat que pugui tenir el metge d'urgències, i per molta empatia que demostrï, no disposa ni de les eines ni de la formació específica per afrontar aquesta modalitat d'emergència.

Estem parlant de les malalties més freqüents, que afecten gairebé un 20% de la població, i que no estan rebent el tractament i l'atenció necessaris. Quan un malalt necessita ajuda (un cop ha fet el procés intern i difícil de reconèixer que l'ha de rebre, o bé ha esclatat en forma de crisi) i acut a urgències generals sota efectes com la sudoració, tremolor, palpitations, tensió muscular, mal de cap, mareig, respiració ràpida, sensació d'ofec, molèsties gastrointestinals, boca-seca... El més habitual és que li posin una pastilla sota la llengua i, quan les seves constants es recuperin, que l'enviïn de nou cap a casa, amb la consigna que es tracti a consultes externes. I ara encetaríem un altre tema, si parléssim de la saturació existent als centres de salut mental, de la manca de sanitaris del sector, de les llargues llistes d'espera i de les cites mèdiques excessivament distanciades en el temps en cas de tractaments psicoterapèutics.

Cal sumar-hi, per mantenir el fil de la necessitat, tanmateix, un altre condicionant, que és el fet que el metge associï altres dolències que tenen base real i requereixen exploracions clíniques pertinents al trastorn que l'història de qui es visita reflecteix. En cas d'ansietat, de seguida es té el diagnòstic. I si no era només resultat de la hipocondria de l'individu? Se sap que aquesta somatització està associada a processos d'alteració, però també està demostrat que augmenta el risc de patir malalties més comunes, com ara les cardiovasculars i les respiratòries. No obstant això, com que els que ho pateixen tendeixen a fer-se proves mèdiques i consultes innecessàries, i malauradament poden generar cert rebuig en els professionals de la medicina, aquest fet pot tenir conseqüències nefastes.

Es necessita un servei d'urgències que doni resposta eficient a la causa que ha portat la persona a requerir atenció mèdica, sigui per consum de drogues, per experiències traumàtiques esdevingudes de sobte, per acumulació d'estrès que ha esclatat i ha deixat la persona feta un nyap, per crisis d'ansietat... Per qualsevol trastorn de salut mental. Tots aquells que hi acudeixin en aquestes circumstàncies necessiten ser atesos amb dignitat, i aquest fet només és possible si ho deixem a les mans de qui en sap.

En conclusió, no puc fer altra cosa que sumar-me a aquesta reclamació del tot sensata, coherent i fonamentada per arguments sòlids, i reclamar amb veu alta i clara que sí, que l'Hospital de Mollet del Vallès i el CUAP de Santa Perpètua de Mogoda donin resposta a aquesta necessitat. Si és un clam fort, sincer i compartit, arribarem a fer-nos sentir perquè aquells que tenen la capacitat d'incidir en aquesta realitat es puguin a treballar de valent.

Foto: Arxiu

“

Les persones que pateixen trastorns mentals han de poder ser ateses amb uns recursos, uns professionals i unes instal·lacions dignes

”

Flaixos

@fadasimo: No tot va a pitjor. Aquests dies estan recuperant la salut molts professors que han estat de baixa pràcticament tot el curs.

@carla65: Ahir vaig anar a la biblioteca municipal a oferir llibres per a nens. Van dir que no accepten donacions perquè genera molta feina catalogar-los. Encara estic en xoc.

@JaumeMaeso: La burocràcia acabarà amb la democràcia. Una cosa que hauria de servir per facilitar-nos la vida i l'únic que fa és posar traves i fer-ho tot més difícil.

DISTRICTE LGTBI

Un vermut reivindica la visibilitat trans i no binària

Com cada any des del 2016, amb les celebracions de l'Orgull arriba també la trobada del Vermut Trans, que enguany es porta a terme el 6 de juliol a l'exterior del Centre LGTBI, al carrer Comte Borrell, 22.

Vermut Trans és una iniciativa solidària de festa i reivindicació. Tant és així que els fons recaptats al llarg de la jornada aniran destinats a l'educació en la diversitat sexual i de gènere i, concretament, per a aules més inclusives amb la realitat de les persones trans.

Més enllà de la recaptació de fons per a un ensenyament sensible amb les persones trans, Vermut Trans també és una festa solidària dedicada a la visibilització del col·lectiu trans, de les persones no binàries i de les famílies d'infants trans. A més, es tracta d'un espai on també es reivindiquen les identitats *mariques* i *bolles*, així com les amistats i les aliades del col·lectiu trans.

De fet, Vermut Trans es reivindica com "la festa més *queer* de l'estiu", entre altres coses perquè a dalt del seu escenari hi pugen infinites realitats del col·lectiu LGTBI+ amb el pro-

pòsit de ser un espai segur, però alhora divertit, festiu i reivindicatiu.

Des de les 11 i fins a les 23 hores del 6 de juliol, Vermut Trans acollirà tota mena d'actuacions i espectacles, des de la música i la dansa fins a la poesia. Hores de diversió, trobada i reunió on teixir vincles amb altres persones

Vermut Trans és una iniciativa solidària per recaptar fons i fer xarxa dins del col·lectiu LGTBI+

LGTBI+ i alhora contribuir en la recaptació de fons per a un projecte d'ajuda solidària, com ara l'educació inclusiva amb el col·lectiu trans.

L'ORGULL A BARRIS, MUSEUS I COMERÇOS

La iniciativa del Vermut Trans forma part de la programació de l'Orgull LGTBI que organitza l'Ajuntament de Barcelona.

Fins a mitjans del mes de juliol, els bars, els equipaments municipals i els museus de la ciutat es vestiran d'orgull i oferiran una programació específica on es podrà gaudir d'una àmplia oferta d'activitats per a tots els públics.

Per una banda, l'Orgull recorre els diversos districtes de la ciutat a través d'*Orgull de barri*. Es tracta d'una programació descentralitzada que pretén omplir la ciutat d'activitats perquè tota la ciutadania es pugui vestir d'orgull.

Per l'altra, els museus de Barcelona es tornen a sumar a la commemoració de l'Orgull reinterpretant els seus espais i les col·leccions en clau LGTBI+.

A més, en el marc de la campanya de l'Orgull, l'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa *Orgull de comerç*, amb la voluntat de crear una xarxa de comerços i establiments que esdevinguin espais segurs per a persones LGTBI+.

Tota la programació es pot consultar a la pàgina web barcelona.cat/orgull.

FLAIXOS AMB ORGULL

La intimitat LGTBI, a dues exposicions

El Centre LGTBI de Barcelona acull fins al 31 de juliol dues mostres fotogràfiques que posen el focus tant en la realitat com en la ficció de la intimitat de les persones LGTBI+.

Les exposicions són *Encarnar la ferida*, a càrrec del col·lectiu *cymbionte collectif*, i *Un archivo inexistente*, de l'artista Felipe Rivas San Martín.

Encarnar la ferida i *Un archivo inexistente* es poden visitar de manera gratuïta al Centre LGTBI, al carrer Comte Borrell, 22, en el seu horari habitual d'obertura.

La història de les lesbianes, en ruta

Noves dates per a la ruta *Darrere les persianes* conduïda per Maïo Serrasolsas. El recorregut passa per diferents indrets importants per a la història de les lesbianes a Barcelona. De fet, l'itinerari sorgeix de la novel·la gràfica d'Isabel Franc i Rosa Navarro, que duu el mateix nom que la ruta.

Les sessions són el 10, 17 i 23 de juliol a les 19 h. Per assistir-hi cal inscriure-s'hi a través del correu inscripciones@centrelgtbibrn.org.

L'acompanyament del Centre LGTBI

Tens dubtes i necessites acompanyament al voltant de qüestions com el trànsit de gènere? Has viscut alguna circumstància LGTBI-fòbica i vols suport psicològic o assessorament jurídic? Necessites ajuda en qüestions d'estrangeria i asil?

De dilluns a dissabte, el servei d'informació i dinamització del Centre LGTBI resoldrà els teus dubtes i t'explicarà els recursos i els serveis que ofereixen.

Per demanar cita, pots escriure a info@centrelgtbibrn.org o trucar al 93 880 51 11.

Foto: Vermut Trans

Activitats i serveis LGTBI+ més a prop amb un nou butlletí municipal

Foto: Àlex Losada / Ajuntament de Barcelona

L'Ajuntament de Barcelona ha posat en marxa un nou butlletí informatiu de temàtica LGTBI+ amb l'objectiu d'amplificar la difusió de les activitats i serveis disponibles arreu de la ciutat, arribant a més persones i de perfils diferents, i refermar la promoció dels drets a la diversitat sexual i de gènere de la ciutadania.

Aquest nou butlletí LGTBI+ té una periodicitat mensual i s'adreça a la ciutadania en general, especialment a les persones del col·lectiu LGTBI+ que viuen o treballen a la ciutat de Barcelona.

La nova eina de difusió inclourà tota la informació de les activitats i serveis d'interès per al col·lectiu LGTBI+ de Barcelona, així com actes d'agenda de la ciutat, donant visibilitat a

les actuacions del Pla per a la diversitat sexual i de gènere impulsades des de la Direcció de Feminismes i LGTBI.

Així mateix, també es farà ressò de les activitats organitzades pel Centre LGTBI, com a servei municipal de referència en matèria de diversitat sexual i de gènere, i de les informacions sobre les sessions i el contingut destacable del Consell Municipal LGTBI de Barcelona. A més, inclourà accions impulsades per altres administracions públiques, institucions i entitats emblemàtiques de la ciutat.

Per subscriure's al nou butlletí LGTBI+ de l'Ajuntament de Barcelona només cal omplir el formulari que es pot trobar a la pàgina web comunica.barcelona.cat/form/lgtbi.

Sant Andreu

línia **Sant Andreu.cat**

Juliol 2024

Bon Pastor | Una família de les cases barates no té nou pis

El Sindicat d'Habitatge de Sant Andreu ha denunciat que una família resident a les cases barates del Bon Pastor no ha rebut alternativa residencial. L'oncle de la família era el titular de la renda antiga de la casa i li van donar un pis social "insuficient" per a tots.

L'enderroc de la presó de la Trinitat Vella, a partir del 2026

» L'espai s'utilitzarà per construir-hi habitatges de protecció oficial
» Els veïns celebren la decisió "després d'anys de moltes mentides"

URBANISME ▶ L'Ajuntament ha anunciat que la presó de la Trinitat Vella s'enderrocarà totalment a partir de l'abril del 2026. El projecte per a la demolició es començarà a preparar el 2025 i suposarà el trasllat dels presos al nou centre penitenciari de la Zona Franca, que entrarà en ple funcionament durant el 2026.

L'espai alliberat per l'enderroc s'utilitzarà per construir més de 400 habitatges de protecció oficial. A més, es preservaran alguns elements patrimonials de la presó, tal com han demanat associacions del barri. Aquesta intervenció forma part del Pla de Barris, que també contempla millores en l'espai públic i equipaments per a la Trinitat Vella.

L'enderroc de la presó és una fita important en la transformació urbanística del barri, que busca millorar la qualitat de vida i la integració social dels veïns. Les entitats de la zona han

La façana exterior de la presó de la Trinitat Vella. Foto: Arxiu

expressat el seu suport a la iniciativa, que consideren essencial per al desenvolupament futur de la comunitat. "El barri mai ha volgut tenir aquest equipament. Després de molts anys de lluita i moltes mentides per part de les administracions públiques, per fi sembla que la presó marxarà de la Trinitat Vella", celebra la

presidenta de l'Associació de Veïns del barri, Manoli Martínez.

Malgrat la valoració positiva dels canvis, des de l'Associació de Veïns es demana que la majoria dels futurs habitatges de protecció oficial siguin per als joves del barri i que es facin més pisos socials a tota la ciutat per evitar convertir la zona en un "gueto".

Foto: Ajuntament

L'estació de Sant Andreu Comtal serà per als Gegants

CULTURA POPULAR ▶ L'antiga estació de Sant Andreu Comtal es convertirà en un equipament cultural de Sant Andreu. Així ho ha explicat *La Vanguardia*, qui també diu que obrirà l'any que ve i serà per a la Germandat andreuca, que de moment farà servir l'edifici per guardar els gegants i altres capgrossos.

En declaracions a *Betevé*, el president de la Germandat Andreuca, Sergio Diéguez, va

explicar que es van reunir amb el Districte per acabar de tancar l'acord i que, tot i que ells utilitzaran l'espai, el gestionarà un altre equipament de l'entorn.

Amb tot, la regidora de Sant Andreu, Marta Villanueva, va confirmar en l'últim consell de barri que l'Ajuntament ja ha començat a netejar i sanejar l'edifici per començar la transformació de l'espai en un equipament cultural.

Corregint desequilibris: noms de dona en dos espais

MEMÒRIA ▶ Sant Andreu dedicarà a dues dones dos nous espais del districte. Així, una biblioteca i una confluència de dos carrers canviaran el seu nomenclàtor per homenatjar a dues figures femenines.

D'una banda, la biblioteca Bon Pastor passarà a dir-se Josefina Castellví en memòria de l'oceanògrafa i biòloga barcelonina, una de les primeres dones a participar en una expedició a l'Antàrtida i la primera espanyola a dirigir una base científica al continent del gel. El can-

vi de nom es va aprovar al Consell de Districte del juny per reafirmar el projecte de divulgació científica i de foment de les vocacions científiques de la biblioteca, segons expliquen fonts de l'Ajuntament.

D'altra banda, el Consell Plenari del 2 de juliol va aprovar que Neus Català, l'última supervivent catalana del camp de concentració de Ravensbrück, sigui qui doni nom a l'espai que hi ha entre els carrers de Palomar i de Valentí Iglésias, a Sant Andreu de Palomar.

Dues germanes se suïciden abans de ser desnonades

Protesta per la mort de les dues germanes. Foto: Norma Vidal/ACN

SUCCESSOS ▶ El barri de Navas es va aixecar el matí del passat 1 de juliol amb una notícia tràgica. I és que dues germanes es van suïcidar de matinada abans de ser desnonades per impagament del lloguer al carrer Navas de Tolosa. Les dues dones tenien 64 i 54 anys i van deixar una nota al costat del document del jutjat que ordenava el primer intent de desnonament per impagament.

L'endemà dels fets, centenars de persones es van concentrar a la plaça Sant Jaume per

protestar contra la mort de les dues germanes. "No són suïcidis, són assassinats", cridaven els participants de la manifestació, tot denunciant un "sistema criminal" que "provoca desesperació" a les famílies que pateixen una ordre de desnonament.

Per la seva banda, l'alcalde Jaume Collboni va lamentar l'episodi i va admetre que és la "cara més dura i dramàtica" de l'emergència habitacional. Collboni va defensar la necessitat de garantir el dret a una casa i va demanar "corresponsabilitat" al Govern.

Atenció psicològica via telemàtica

Psicoterapeuta · Psicòleg

Depressió, Ansietat, Estrès
Dificultats de relació

www.javiercentol.com

625 522 561

Numància, 52-54 Entresòl 4t
Barcelona

Combatent la bretxa digital

► La Generalitat invertirà 22,7 milions d'euros en cursos adreçats a la gent gran per fer front a la discriminació digital

► Un acord del Govern i el Pla Estratègic Metropolità permetrà fer arribar els cursos arreu de Barcelona i l'àrea metropolitana

Que ningú es quedi enrere

- » El Govern, l'Ajuntament de Barcelona i l'AMB aproven un protocol per reduir la bretxa digital
- » El programa 'Més Digitals' oferirà cursos gratuïts a majors de 65 anys i a col·lectius vulnerables

INCLUSIÓ ▶ Col·laborar en l'impuls de la digitalització inclusiva a Catalunya i aplicar-la de la manera més efectiva possible a la metròpoli. Aquest és l'objectiu del protocol que han signat el Govern, mitjançant la Direcció General de Societat Digital del Departament d'Empresa i Treball, i el Pla Estratègic Metropolità de Barcelona (PEMB), associació promoguda per l'Ajuntament de la capital catalana i l'AMB.

L'acord estableix diverses vies per impulsar iniciatives comunes i compartir experiències i recursos per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització. S'emmarca en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, aprovada pel Govern, i en el Compromís Metropolità 2030, el nou pla estratègic per a la regió metropolitana de Barcelona, promogut des del PEMB i orientat a impulsar un nou model de prosperitat basat en el coneixement i la innovació enfocats a reduir les desigualtats socials i territorials.

L'acord és fruit de l'interès del Govern en què la iniciativa arribi realment als municipis i als barris. Per aconseguir-ho, el PEMB facilitarà la dinamització de l'àmbit de la regió metropolitana de Barcelona pel que fa a les entitats territorials, socials, econòmiques, organitzacions de la societat civil i grups polítics que cal incorporar necessàriament en el debat i la construcció d'aquesta estratègia.

El Govern ha aprovat una partida de 22,7 milions d'euros per al programa 'Més Digitals'

Conjuntament, s'impulsaran iniciatives comunes i accions formatives i participatives, i es donarà visibilitat als projectes relacionats amb la inclusió digital que promoguin tots els implicats.

PLA DE XOC

Segons un estudi publicat l'any 2022 per la Secretaria de Polítiques Digitals sobre l'accés i l'ús de les eines digitals, a Catalunya hi ha més de dos milions de persones més grans de 60 anys en risc d'exclusió digital. L'edat, doncs, genera una bretxa digital. A més edat, menys ús i menys coneixement, especialment a partir dels 65 anys. Per salvar aquesta discriminació, el Govern va aprovar el mes d'abril una partida de 22,7 milions d'euros per al programa formatiu

Part de l'equip impulsor de la col·laboració entre la Generalitat i el PEMB. Foto: PEMB

Més Digitals, focalitzat en la gent gran, però també en persones que es troben en situació de vulnerabilitat. Ho va anunciar durant una roda de premsa el conseller d'Empresa i Treball, Roger Torrent, acompanyat de la directora general de Societat Digital, Liliana Arroyo.

El programa s'emmarca en el Pla de xoc contra la bretxa digital i, més àmpliament, "en l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital promoguda pel Govern, que té per objectiu fer front als reptes de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals de forma inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa", segons va explicar Torrent. Durant l'anunci, el conseller va destacar que es vol que "tot-hom tingui coneixement i accés a la dimensió digital per evitar situacions de desigualtat", i va remarcar la idea "que ningú es quedi enrere".

9.000 CURSOS

Més Digitals contempla l'organització de 9.031 cursos que s'impartiran arreu de Catalunya amb la finalitat d'ajudar la ciutadania catalana a assolir competències bàsiques en l'àmbit digital i alhora millorar la seva qualitat de vida mitjançant l'ús

de les tecnologies de forma segura. El programa, en paraules d'Arroyo, "s'aborda a través d'un disseny molt versàtil i inclusiu i que persegueix la capillaritat al territori".

La prioritat de *Més Digitals* és formar, abans que arribi l'any 2026, unes 80.000 persones majors de 65 anys, cosa que significa un 4% del total del col·lectiu. Per altra banda, el programa també s'orienta a persones que es troben en situació de vulne-

La prioritat és formar 80.000 persones més grans de seixanta-cinc anys abans del 2026

rabilitat, siguin membres de famílies amb fills en edat escolar i en risc d'exclusió, persones amb diversitat funcional o amb baix nivell d'estudis i de difícil ocupabilitat, entre altres. En aquests casos s'ajudaria un mínim de 10.000 persones.

El Govern, doncs, impulsarà 9.031 cursos de formació presencial, d'unes 15 hores de durada en total i en grups reduïts. Seran gratuïts per a la ciutadania i l'objectiu és arribar arreu del

territori català. Concretament, a la ciutat de Barcelona es portaran a terme 2.681 cursos, i a l'àrea metropolitana, 1.401 cursos al Baix Llobregat, el Garraf i el Penedès; 1.089 al Vallès Occidental; i 1.014 al Maresme i al Vallès Oriental.

ESTRATÈGIA NACIONAL

El pla de xoc és l'aplicació, doncs, d'una iniciativa encara més àmplia: l'Estratègia nacional per a la inclusió sociodigital, impulsada pel Govern el mes de març per fer front als reptes presents i futurs de la digitalització i lluitar contra les bretxes digitals en clau de país. El model de digitalització català sorgit d'aquest procés estarà, segons la previsió de la Generalitat, alineat amb el model de societat digital centrada en les persones que proposa la Unió Europea per tal d'avançar cap a una societat digital inclusiva, sostenible, democràtica i equitativa.

Més enllà del fet de fer més assequibles aquestes eines als grups socials de més edat, hi ha l'objectiu primordial de garantir l'accés universal a internet, així com la capacitat i la inclusió digitals, drets recollits a la Carta catalana per als drets i les responsabilitats digitals. Aquesta es-

tratègia d'àmbit nacional ha de permetre donar resposta als nous reptes als quals s'enfronta la ciutadania en matèria de digitalització, com ara una connectivitat segura, sostenible i respectuosa amb el medi ambient i les persones, i la formació i l'accés universal a les eines tecnològiques.

L'estratègia segueix el model de societat digital centrada en les

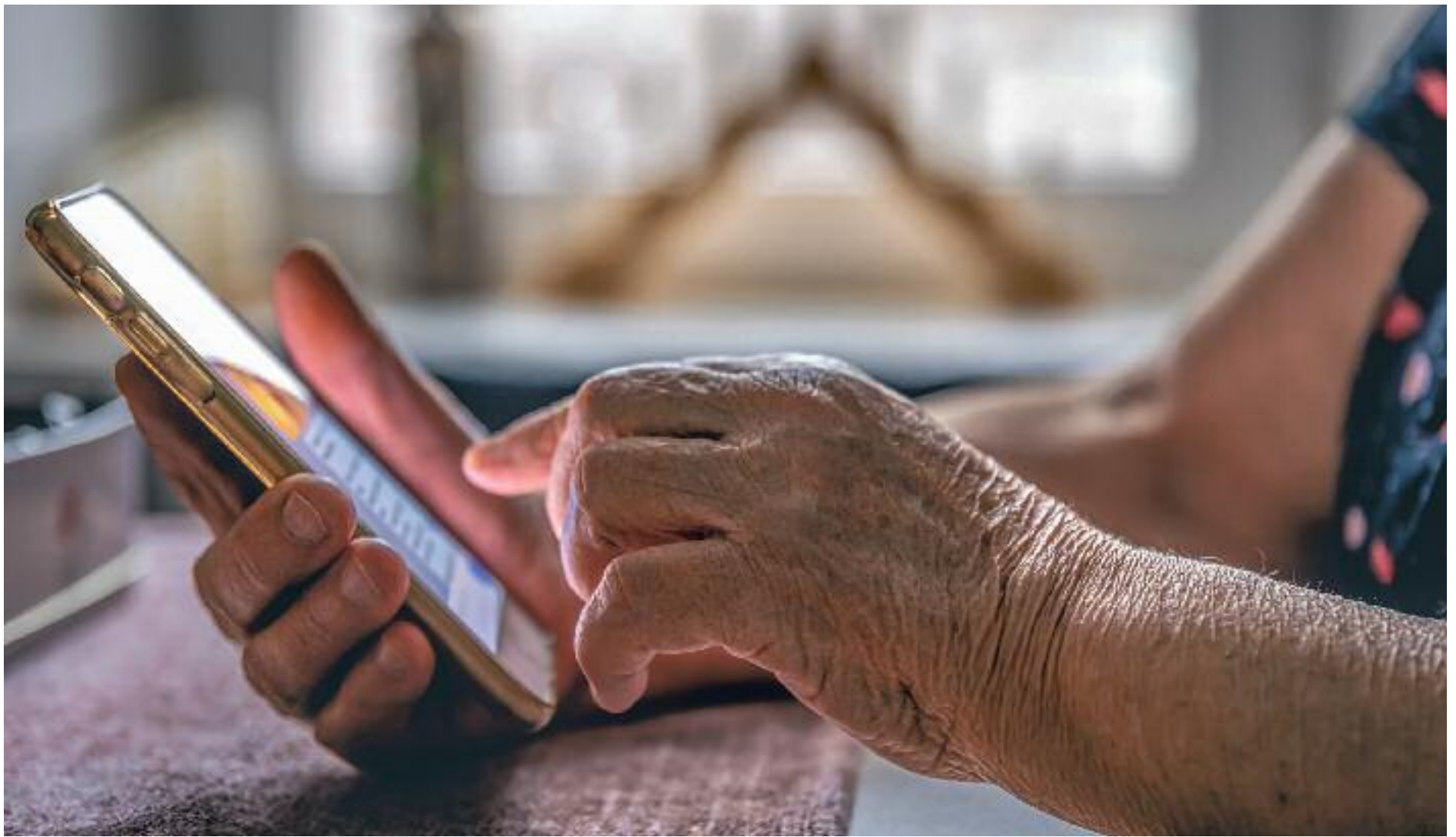
EL COMPROMÍS DIGITAL DE LA METRÒPOLI

▶ El Compromís Metropolità 2030 és un document promogut per l'AMB que defineix les missions compartides per Barcelona i l'Àrea Metropolitana amb l'objectiu d'estructurar una governança territorial. La digitalització inclusiva és un dels reptes que s'inclouen en aquest compromís.

persones promogut per la Unió Europea, doncs, i té molt en compte el desenvolupament i la implantació de les noves tecnologies aplicades a la millora de les condicions sociolaborals dels més vulnerables i la transició cap a una digitalització inclusiva.

La gent gran, en risc d'exclusió

- » Un estudi de la Generalitat adverteix sobre el risc de discriminació als majors de 65 anys
- » Les persones grans no tenen prou coneixements per aprofitar els avantatges d'internet

La manca de coneixements informàtics de les persones grans els limita l'accés a serveis bàsics accessibles a través d'internet. Foto: Freepik

BRETXA ▶ L'anomenada bretxa digital fa referència a la situació de desigualtat de molts grups socials que no tenen accés a internet i a les tecnologies de la informació i la comunicació i, per tant, poden quedar exclosos de la societat digital. Aquesta desigualtat pot provenir de la manca d'accés físic, de connexió, però també del tipus d'ús que se'n fa o del nivell de coneixement i competències en tecnologia, xarxa i eines digitals, que ens permet decidir lliurement si volem fer-les servir o no. Per salvar la bretxa digital cal, doncs, no només facilitar l'accés a internet, sinó també ensenyar a tothom a fer servir correctament la tecnologia, les eines i la xarxa per accedir a tots els serveis disponibles.

Els resultats de l'*Estudi sobre la bretxa digital* encarregat per la Generalitat l'any 2022 a la Secretaria de Polítiques Digitals ens permeten veure on es troba i quina és la seva profunditat. Mostren, per exemple, que encara hi ha bretxes d'accés als serveis bàsics en diversos punts de Catalunya, tot i que la connectivitat és, en general, bona, especialment a les ciutats i el seu entorn. En canvi, quant a l'ús i el coneixement de les eines, l'estudi

determina que l'edat genera una bretxa digital a partir dels 55 anys i, sobretot, a partir dels 65. Les generacions més grans són, sens dubte, les que tendeixen a establir menys relacions amb la tecnologia i, per tant, les que s'aprofiten menys dels recursos disponibles a internet.

FACTOR DIFERENCIAL

En realitat, l'edat és el gran factor diferencial. Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys. Els homes utilitzen més internet per

Els pensionistes pertanyen al grup de persones que menys es connecten a internet

llegir notícies, fer servir la banca electrònica o consultar el correu electrònic, entre altres. Per altra banda, les dones utilitzen més serveis com les xarxes socials, cursos en línia, la missatgeria instantània o la recerca de feina. Però no hi ha diferències notables pel que fa a l'ús o el coneixement.

Les característiques socioeconòmiques afecten sobretot

l'accés, però, analitzades al detall, també parlen molt de l'edat i de la manca de formació com a barreres. En general, els pensionistes i les persones amb menys estudis són els més discriminats per l'ascens de la societat de la informació.

L'informe revela que, a major nivell d'estudis i d'ingressos, hi ha un accés més natural a internet i, per tant, més apropiació i aprofitament de la tecnologia. Les bretxes per nivell d'estudis i d'ingressos s'accentuen en els casos d'educació incompleta i en les famílies amb ingressos mensuals nets de la llar inferiors a 900 euros. També s'aprecia que, segons l'ocupació, els estudiants i els ocupats són els més connectats a internet, mentre que els pensionistes i les persones que es dediquen a tasques de la llar són els que menys ho estan.

SENSE ACCÉS A SERVEIS

A l'hora d'avaluar l'ús de serveis concrets d'internet com ara el correu electrònic, la missatgeria instantània, la consulta de notícies o la banca electrònica, es fan més evidents les diferències per edat. Les generacions més joves són les que utilitzen més els serveis avaluats, mentre que, a major edat, l'ús disminueix a

partir dels 65 anys i, especialment, a partir dels 75. Estudiant l'ús d'un servei estàndard i accessible com és el correu electrònic, per exemple, s'aprecia que la bretxa generada pels nivells d'estudis baixos és més accentuada que la bretxa per rendes baixes.

Les bretxes de gènere, per exemple, no són destacables fins als 55 anys

Hi ha diferències comprensibles, com el fet que les persones d'entre 25 i 55 anys facin servir més eines per llegir notícies, cercar informació sobre béns o serveis o la banca electrònica. Ara bé, en usos més específics com fer compres, concertar cita amb un metge o buscar informació sobre salut s'observa clarament una bretxa en el col·lectiu de més de 75 anys. Això és greu, perquè són precisament les persones que més necessiten aquesta tipologia de serveis, ja que permeten no haver-se de desplaçar. La manca de coneixements fa que no puguin utilitzar-los.

BRETXA INFORMÀTICA

Si avaluem la bretxa de coneixement des de la perspectiva de tasques informàtiques executades, s'aprecia que els homes fan més feines relacionades amb la informàtica que les dones. No es troben grans diferències, però sí que destaca l'ús de fulls de càlcul, funcions avançades en fulls de càlcul o la programació en llenguatges especialitzats. Els homes i les dones presenten una diferència d'entorn de 8 punts percentuals a l'hora de portar a terme alguna de les diferents tasques informàtiques avaluades. En termes de nacionalitat, per exemple, aquesta diferència és només de 4,2 punts percentuals.

Però, un cop més, la situació canvia si apliquem el criteri de l'edat, quan s'observa la tendència de menor ús i menor coneixement a mesura que augmenten els anys. En el cas concret de les tasques relacionades amb la informàtica avançada, les generacions més joves són les que lideren totes les feines avaluades. No hi ha, com en altres casos, tasques on un col·lectiu reflecteixi més o menys ús, sinó que la relació amb l'edat i les feines informàtiques que s'han estudiat és directa.

culturab.cat
 plataforma de tendències
 culturals metropolitanas

Els botiguers esperen una bona campanya de rebaixes

COMPRES ▶ La campanya de les rebaixes d'estiu ha començat oficialment aquest 1 de juliol i ho ha fet amb bones perspectives entre els comerciants. "Els indicadors apunten a una bona campanya", explica la directora de Pimec Comerç, Pilar Mínguez. L'associació creu que el "dinamisme econòmic" i la baixada dels tipus d'interès permetran a les famílies "tenir una mica més de recursos".

Així i tot, moltes botigues, especialment les de les grans marques, van avançar algunes setmanes l'arrencada de les rebaixes per aconseguir atreure més clients. "Les rebaixes d'avui dia no són com les d'abans, quan estaven molt més regulades. Moltes botigues del petit comerç fan descomptes, però no podem competir en la mateixa lliga que els grans comerços", explica el president de Barcelona Comerç, Pròsper Puig.

En aquest sentit, des de Pimec Comerç asseguren que, tot i que l'1 de juliol continua sent el

Una botiga de roba amb rebaixes. Foto: Maria Belmez/ACN

dia oficial de les rebaixes, fa anys que les grans cadenes fan descomptes i promocions durant tot l'any, i especialment pocs dies abans de l'inici oficial. Per a Mínguez això "desvirtua" aquest període, que apunta que, a més, és un "acte social" per a bona part de la ciutadania.

Davant la pèrdua de força de

la campanya de descomptes, molts comerciants fan una crida a pactar el calendari de rebaixes entre tots els implicats, tant les grans cadenes com petites botigues de barri. "Cal que ens posem d'acord sobre quan començar, però sabem que és molt difícil que els grans distribuïdors ho acceptin", lamenta Puig.

El bar Versailles, candidat a establiment emblemàtic

PATRIMONI ▶ El consell plenari del districte de Sant Andreu ha aprovat una proposta per incloure el bar Versailles al catàleg d'establiments emblemàtics de Barcelona. Fundat el 1915, aquest establiment és un dels més antics del barri. La decisió de protegir el bar té l'objectiu de preservar el seu patrimoni arquitectònic i sentimental.

La inclusió en aquest catàleg no garanteix la continuïtat de l'activitat del bar, ja que només protegeix l'estructura arquitectònica. Això significa que, malgrat la seva consideració com a bé em-

blemàtic, el bar Versailles podria reobrir com a braseria a finals d'any. Aquesta situació ha generat debat entre els veïns i clients habituals, que esperen que es mantingui l'esperit del local.

Actualment, el catàleg d'establiments emblemàtics de Barcelona inclou un total de 209 comerços, classificats en tres categories segons el seu interès patrimonial, històric i arquitectònic. Aquests establiments són considerats part fonamental de la identitat de la ciutat, i la seva preservació és una prioritat per a l'Ajuntament.

El bar Versailles encara obert. Foto: Arxiu

CORPUS 2024

ALLÀ ON ENS NECESSITEN, OBRIM CAMÍ A L'ESPERANÇA

Fes un donatiu

www.caritascatalunya.cat

bizum: 38031

ES69 2100 5000 5802 0008 9517

Caritas
Catalunya

Foto de família dels candidats del PSC de les principals ciutats metropolitanas abans de les eleccions del 28 de maig del 2023. Foto: Albert Segura/ACN

Fa un any, l'activitat política local era frenètica. El 28 de maig s'havien celebrat eleccions municipals i el 17 de juny van tenir lloc els corresponents plens d'investidura arreu del territori. Es tractava de sessions extraordinàries encara més anòmales, ja que, com a resposta als mals resultats del PSOE a gairebé tot l'Estat, amb excepcions com l'àrea metropolitana de Barcelona, Pedro Sánchez havia convocat eleccions generals per al 23 de juliol.

En els darrers 365 dies han passat moltes coses: una sequera rampant que ara s'ha suavitzat, unes eleccions catalanes que han enfonsat ERC, una inflació que sembla que ara es modera, unes eleccions europees que han fet augmentar la presència de l'extrema dreta al continent, l'aprovació de l'amnistia... Què han estat fent els governs municipals metropolitanos durant aquest temps? Al diari *Línia* ens hem fet aquesta pregunta i hem intentat respondre-la amb veus de tota mena. Des de qui defensa els nous executius fins a qui no hi està d'acord. Aquesta és la valoració d'un any de nous governs locals a la metròpoli.

LA BARCELONA DE COLLBONI

Qui va guanyar les eleccions a Barcelona? La pregunta és fàcil de respondre, matemàtica en mà. De totes maneres, el partit vencedor, Junts, no ha acabat governant perquè els resultats de gairebé triple empat entre la formació de Xavier Trias, els comuns d'Ada Colau i els socialistes de Jaume Collboni van fer que aquest darrer candidat, el segon en vots, pogués ser investit alcalde amb el suport dels comuns i del PP.

Aquesta situació de frec a frec ha marcat el primer any de govern i marcarà el desenvolupament del mandat. Almenys així ho veuen des de punts de vista tan oposats com els de la Federació d'Associacions Veïnals de Barcelona (FAVB) i Foment del Treball. "Hi ha un govern molt dèbil, perquè amb 10 regidor l'Ajuntament no es pot manegar", diu Camilo Ramos, de la FAVB. En aquest sentit, el líder del moviment veïnal considera que, de moment, l'Ajuntament només pot "prometre coses", com per exemple l'alcaldia de nit. "Amb la correlació de forces, Collboni hauria de pensar abans a pactar que a governar", afegeix. És per això que Ramos considera que manquen "unes línies mestres" i assenyala que, ara per ara, Barcelona va cap a convertir-se en una "ciutat d'esdeveniments i turisme" i considera que això és "un error".

Més enllà d'això, Ramos opina que "la comunicació amb el govern socialista no és gaire bona" i lamenta que s'escollin més certes veus que d'altres. "És important reunir-se amb els empresaris, però també s'han d'escoltar els veïns, perquè la ciutat no només és un espai per fer-hi negocis",

365 dies dels nous governs locals: on som?

El 28 de maig del 2023 es van celebrar unes eleccions municipals on el PSC va ser el gran triomfador. Després d'un any, analitzem com ha estat aquest primer quart de mandat preguntant a organitzacions d'empresaris, entitats veïnals i moviments socials com valoren els executius sorgits de les urnes.

afirma. Sigui com sigui, Ramos reconeix que si li haguessin fet la mateixa pregunta en el primer any de mandat d'Ada Colau, "hauria dit el mateix".

Per la seva banda, Foment considera que no es pot desvincular la situació actual del fet de "governar en minoria". Dit això, assenyala que, en aquest primer any de mandat, "iniciatives com la promoció de la Fórmula 1 van en el bon camí" i demana més relació entre les empreses i les institucions.

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració públicoprivada i la seva concreció", reclama.

Podrien semblar unes declaracions tèbies, però cal tenir en compte que la patronal no acostuma a fer balanços polítics d'aquesta mena, i el fet que n'hagi parlat amb el *Línia* és destacable. Alhora, aquestes declaracions de Foment estan a anys llum de les poques que havia fet en els mandats de Colau. El 2022, per ex-

emple, el seu president, Josep Sánchez Llibre, titllava el tarannà de l'alcaldesa "d'autoritari, arrogant, poc democràtic i ideològicament sectari".

Empresaris a banda, la postura dels moviments socials envers el govern municipal sí que sempre es fa sentir amb força. Jordi Elgström, d'Eixample Respira, afirma que l'organització a la qual pertany no està gens satisfeta amb "les polítiques per les quals s'ha apostat". Alhora, diu

que manca una "planificació estructural" de la ciutat i lamenta que es prioritzi un "model de mobilitat urbana basat en el cotxe". "Les polítiques de Collboni deixen molt de banda el creixement de la xarxa segura ciclista, els espais per als vianants o la construcció del tan necessari i urgent tramvia", considera. És per tot això que Elgström resumeix que el model de ciutat de Collboni es basa en els "macroesdeveniments i és cotxe-cèntric".

Territori socialista

● Parlar dels ajuntaments metropolitans és parlar del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC). En aquest sentit, les darreres eleccions municipals van deixar un territori tenyit de vermell després d'uns anys en què, primer el taronja de Ciutadans i després el groc d'ERC, van disputar l'hegemonia socialista. En el cas dels comicis municipals això no és cap sorpresa, i la formació va aconseguir un de cada quatre vots al territori de l'àrea metropolitana de Barcelona el 2023. Alhora, va passar de ser la primera força en 18 de les 36 localitats de la regió el 2019 a ser-ho en 21 l'any passat.

ma i Tiana es van pintar d'un altre color que no fos el roig. Finalment, en les eleccions europees, només en tres municipis el PSC no ha estat la força més votada. Dit d'una altra manera, a la metròpoli els socialistes són els més votats en totes les eleccions a les quals la ciutadania està cridada a les urnes.

Això fa que les institucions supramunicipals de la regió, com per exemple la Diputació o l'Àrea Metropolitana de Barcelona (AMB), estiguin liderades pel PSC. El cas més notable és aquest darrer, el tercer organisme en quantitat de pressupost a Catalu-

Amb ERC en hores baixes i Ciutadans desapareixent, el PSC ha guanyat amb superioritat les darreres quatre eleccions a l'àrea metropolitana de Barcelona

Tanmateix, la presència socialista a la metròpoli va més enllà, i actualment ja podem parlar d'un cicle de poder socialista que, amb el Procés a la corda fluixa, s'ha escenificat en les darreres tres eleccions que han vingut després de la comtessa municipal. A les eleccions generals del 2023, el PSC va ser primera força a tots els municipis de l'àrea metropolitana. Resulta impactant si tenim en compte que el 2019 ERC era primera força a la meitat dels municipis. En el cas dels comicis catalans que es van celebrar aquest mes de maig, la dinàmica es va repetir, i només els municipis de Begues, Sant Cugat, la Pal-

nya, on Jaume Collboni és president i l'alcalde de Cornellà, Antonio Balmón, vicepresident executiu. Aquesta majoria s'ha fet valdre darrerament amb una escenificació del poder socialista a l'AMB. El passat 25 de juny, el partit va anunciar una inversió rècord per al període 2024-2028 dotada amb 423 milions d'euros que es destinaran, sobretot, a la cohesió social i a la millora urbana. Segons van explicar Collboni i Balmón, aquests recursos es repartiran de forma equitativa en funció de les circumstàncies de cada municipi, i l'Hospitalet i Badalona en seran les localitats més beneficiades.

CONTINUISME AL SUD

A les principals ciutats del sud metropolità no es van produir grans canvis després de les eleccions. El PSC continua sent el partit hegemònic a la regió i en molts casos ha ampliat la seva quota de poder.

És per aquest motiu que el president de la Federació d'Associacions de Veïns del Baix Llobregat (FavBaix), Julián Carrasco, considera que hi ha hagut "pocs canvis i les polítiques segueixen sent continuistes". De la mateixa manera, Neus Olea, directora general adjunta de l'Associació Empresarial de l'Hospitalet i el Baix Llobregat (AE-BALL), assegura que en el darrer any s'ha continuat treballant "en estreta col·laboració amb els nous governs municipals" en tot allò relacionat amb el desenvolupament econòmic. "En general hem trobat una sintonia positiva, especialment pel que fa a l'impuls de polítiques que afavoreixen la competitivitat empresarial, la sostenibilitat i la innovació", diuen des d'aquesta patronal local d'empresaris. Parla de projectes que busquen millorar la transformació dels polígons, fomentar la formació professional o avançar en la "transició cap a una economia verda i digitalitzada".

Així mateix, l'empresariat també ha vist "bona predisposició per part dels governs metropolitans per escoltar les necessitats i preocupacions de les empreses locals". No obstant això, des de l'organisme consideren que cal millorar àrees com "la burocràcia i els tràmits administratius", perquè "encara suposen una barrera per a moltes empreses". "Valorem positivament aquest primer any de col·laboració amb els nous governs metropolitans i esperem continuar treballant conjuntament per aconseguir un entorn empresarial encara més dinàmic i competitiu", conclouen.

El moviment veïnal, en canvi, no es mostra tan benvolent amb les polítiques continuistes dels executius municipals i alerta que es comencen a veure augmentos en alguns impostos i taxes que "durant els últims anys s'havien mantingut estables". "Sabem que els impostos són necessaris, però també pensem que han de ser proporcionals", diu Carrasco. Es refereix a tributs com l'IBI, que, segons explica, en ciutats com Castelldefels, Gavà, Cornellà, Sant Boí o el Prat ja ha pujat entorn del 6% i això, en un context d'inflació, està creant "problemes a la població". També assenyala altres

"Seria bo que hi hagués un pas més decidit entre el discurs de la bondat de la col·laboració publicoprivada i la seva concreció", reclama Foment del Treball

"El Baix Besòs queda molt bé per fer campanya electoral, però a l'hora de governar s'oblida", diu Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs

impostos com la taxa de recollida d'escombraries que s'aplicarà a partir del 2025 i que, a ulls del president de FavBaix, "crearà un conflicte". "D'aquesta normativa, com sempre, ens n'assabentem quan ve el rebut domiciliat", diu per afegir que aquesta política de "fets consumats" porta a una menor implicació de la ciutadania que no hauria de fer estranya la baixa participació en les eleccions.

CONTRASTOS AL NORD

A l'altra banda de la metròpoli, les posicions són més enfrontades. Els empresaris de la Cambra de Comerç del Barcelonès Nord tenen bona sintonia amb els governs municipals. De fet, el nou president, Vicenç Hernández, està mantenint reunions amb els diferents alcaldes dels municipis de la zona i, segons asseguren des de l'organització, "la valoració d'aquestes trobades és molt positiva". "Les reunions estan sent molt productives i hi ha moltes ganes de col·laborar en diferents aspectes en funció de cada municipi, en benefici del teixit productiu i de les economies locals", diuen.

En canvi, el moviment veïnal no està gens content amb alguns dels ajuntaments. "Amb els nous governs, com amb els anteriors,

hem de tornar a picar pedra, perquè el Baix Besòs queda molt bé per fer campanya, però després s'oblida", afirma Pepe Sánchez, de la Coordinadora Veïnal del Baix Besòs. El desembre del 2022, els cinc ajuntaments del Barcelonès Nord (Badalona, Sant Adrià, Montcada, Santa Coloma i Barcelona) i el moviment veïnal van arribar a un gran pacte per abordar les problemàtiques més destacades que es viuen a la llera del Besòs. "Hem deixat un temps per veure si s'aplicava el compromís que havíem signat, però sorprendentment tothom ha baixat del vaixell després de les eleccions", diu Sánchez. "En campanya, les alcaldesses de Sant Adrià i Santa Coloma parlaven molt del Baix Besòs, però ara no hi són ni se les espera, i les úniques administracions que han aparegut són les de Montcada i Badalona", afegeix.

La coordinadora només manté el diàleg obert amb aquests dos ajuntaments. "Hem volgut anar representant el tema, però ens està costant suor i llàgrimes", conclou Sánchez.

Un reportatge d'**Albert Alexandre**

Cultura de Barri

Eixample | Torna el Tangent

El Festival de les Arts de l'Eixample, el Tangent, viu aquest mes de juliol la seva vuitena edició amb setze propostes de música, dansa, teatre i circ en sis centres cívics.

Pantalles a la fresca als centres cívics

CINEMA ▶ El cicle Pantalla Barcelona de la Xarxa de Centres Cívics de la ciutat, impulsat per l'Institut de Cultura de Barcelona i amb la col·laboració de l'Acadèmia del Cinema Català, il·lumina entre el 25 de juny i el 25 de juliol dotze pantalles a l'aire lliure dels centres cívics amb un total de quaranta-cinc projeccions.

PRODUCCIONS RECENTS

Enguany es poden veure, entre d'altres, *20.000 especies de abejas*, d'Estibaliz Urresola; *Las buenas compañías*, dirigida per Sílvia Munt; *Loli Tormenta*, última pel·lícula d'Agustí Villaronga; *Suro*, de Mikel Gurrea; *Tadeo Jones 3*, d'Enrique Gato; *Te estoy amando locamente*, sota la direcció d'Alejandro Marín; *Upon entry*, a quatre mans entre Alejandro Rojas i Juan Sebastián Vásquez; i *Vasil*, dirigida per Avelina Prat. Les projeccions es faran en espais com, per exemple, la plaça de l'A-

teneu Fort Pienc (l'Eixample), a davant de Can Basté (Nou Barris), a la placeta de Can Clariana Cultural (Sant Andreu), a la plaça Meguidó de la Casa Grogà (Horta-Guinardó), als jardins del Clot d'en Salvi, a darrere del Josep Maria Trias i Peix (Les Corts), als jardins d'Elx, a tocar del Centre Cívic La Sagrera-La Barraca (Sant Andreu) i a l'interior d'illa de La Sedeta (Gràcia). Com a novetat, el passatge de Fructuós Gelabert, al costat de les Cotxeres de Sants (Sants-Montjuïc), s'incorpora aquest any a la iniciativa.

MÚSICA ABANS DEL FILM

Com en anteriors edicions, les sessions de cinema es complementen amb una selecció musical prèvia del productor i Dj Dani Kongo, que funciona com una banda sonora alternativa de cada film. L'entrada és gratuïta i no cal reservar localitats, tot i que hi ha aforament limitat.

La Barceloneta fa un homenatge a l'Escola del Mar

EXPOSICIÓ ▶ Del 22 de juny al 31 de juliol, la Casa de la Barceloneta 1761 ofereix l'exposició *Una escola a trenc d'onada. L'Escola del Mar de la Barceloneta (1921-1937)*. L'exhibició mostra la recerca històrica i arquitectònica que ha fet l'alumnat de l'institut Joan Salvat-Papasseit per construir una maqueta d'1,5 per 1,5 metres que representa l'Escola del Mar.

L'exposició inclou diferents explicacions sobre la importància d'aquesta escola que va estar situada a la Barceloneta i fotografies antigues, material escolar original i imatges del procés de desenvolupament del projecte.

La mostra inclou diferents explicacions sobre la importància de l'antiga Escola del Mar

Durant el procés, l'alumnat ha col·laborat amb diferents entitats del teixit associatiu del barri per construir la maqueta, com ara l'Ateneu de Fabricació-La Fàbrica del Sol i el Casal de Gent Gran Mediterrània.

UN ESPAI PLE D'HISTÒRIA

Situada al número 6 del carrer de Sant Carles, la Casa de la Barceloneta 1761 recupera la memòria històrica del barri, a més de posar en valor el patrimoni de la Barceloneta: des de la seva cultura popular fins a les expressions arquitectòniques i artístiques. L'entrada és gratuïta i es pot visitar els dimarts, dimecres, dijous i divendres de 10 h a 13 h i de 16 h a 20 h, i els dissabtes fins a les 14 h.

Dimecres de circ, teatre, música i màgia a La Cadena

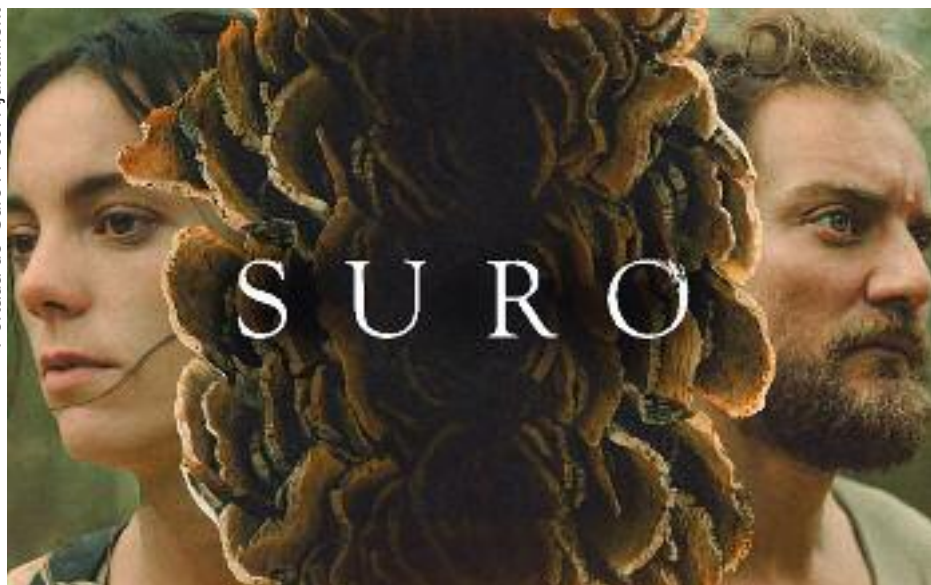
Foto: Insolits

ESPECTACLES ▶ Els dimecres de juliol i setembre s'omplen d'espectacles escènics de petit format al Parc de Can Sabaté. El Centre Cívic La Cadena, al barri de la Marina del Port, surt a l'exterior per viure unes tardes ben fresques. Per començar, el 3 de juliol a les 19 h arriba la companyia d'arts de carrer Insolits amb un *show* itinerant on un grapat de personatges extravagants miren de donar el millor servei possible als clients de l'Hotel Insolits.

El dia 10, la companyia Projecte Longanime presenta una versió del clàssic de Shakespeare *Macbeth*, una tragicomèdia visceral i esbojarrada viscuda per quatre pallassos. El dia 17, el grup vocal D-lirio, format per tres cantants apassionats per la música llatina d'arrel, ofereix una actuació amb molt de ritme. Barrejant subtils tocs de jazz amb les tres veus melòdiques, el trio crea una experiència musical rica i emotiva.

Tornant de vacances, el dia 4 de setembre podrem escoltar dos cors de La Joia de Montjuïc, mentre que el dia 18 el Mag Stigman tancarà la mostra amb un espectacle que combina la dansa moderna i els jocs malabars.

Portada de 'Suro'. Foto: Ajuntament

El barri de Navas viatja a la Jamaica musical durant quatre tardes d'aquest juliol

MÚSICA ▶ Fa més d'una dècada que, quan arriba l'estiu, el Centre Cívic Navas converteix la plaça de Ferran Reyes en l'epicentre musical del barri. Enguany, els concerts de juliol fan viatjar el públic fins a Jamaica per viure quatre tardes de ritmes pausats i dolços.

El primer espectacle té lloc el 4 de juliol a les 19 h i va a càrrec de la Jazz Big Band amb l'espectacle *Bibandinou*. La banda ofereix un repertori que inclou clàssics del jazz, temes moderns i arranjaments frescos. Al cap d'uns dies, l'11 de juliol, podrem gaudir de Corcs Drum & Organ, un duet format per Oriol Casas i Joan Sobrevalls, que interpreten amb una bateria i un orgue dels anys 70. Per altra

banda, els amants del *reggae* tenen una cita el dia 18 amb Maxx David, cantant i promotor musical camerunès d'origen francès resident a Barcelona. L'artista compon i escriu en anglès, francès, castellà, català i crioll jamaicà.

Finalment, el dia 25 s'ofereix una sessió de *sound system* a ritme de *reggae*, *rocksteady*, *dub* i molt més a mans de Rebelmadiaq, que proposa un *sound system* artesanal que recupera l'esperit comunitari de la música d'arrel i caribenya tot compartint freqüències des dels seus altaveus de fusta autoconstruïts. Amb l'últim concert del cicle, la frontera entre escenari i públic es difumina repartint bones energies per a tot l'estiu.

Foto: X (@NavasCC)

Més d'un centenar de persones van assistir a l'Espai Línia per l'estrena de Cultura B, que va comptar amb la intervenció del regidor Xavier Marcé. Fotos: Joanna Chichelnitzky

S'estrena Cultura B: la plataforma que publica en portada els marges culturals

Francisco J. Rodríguez
BARCELONA

Cultura B, la plataforma de tendències culturals metropolitaniques que impulsen els diaris Línia i el Grup Comunicació 21, arrenca amb força. El passat 25 de juny, l'Espai Línia es va omplir a vessar amb més d'un centenar d'assistents que van voler seguir en directe la presentació d'aquesta nova aposta singular que vol difondre la cultura que sobrepasa els estrets marges d'allò considerat *mainstream* i trencar barres, tant geogràfiques com mentals. L'objectiu, reivindicar la cultura que es fa arreu de la metròpoli i combatre la dicotomia entre centre i perifèria.

De fet, aquesta dicotomia va estar molt present a l'estrena de Cultura B, tant des del punt de vista geogràfic –no només en referència als municipis de la corona metropolitana, sinó també a alguns barris de la capital– com mental. “La perifèria és una connexió de centres”, va definir el regidor de Cultura i Indústries Creatives de l'Ajuntament de Barcelona, Xavier Marcé, durant la seva intervenció.

“HI HA MOLTS CENTRES”

Cultura B neix precisament per connectar aquestes realitats i projectar la cultura que es fa fora de les fronteres mentals i

geogràfiques que la tenallen. “Hem de trencar la dinàmica centre-perifèria, perquè actualment hi ha molts centres”, va coincidir a dir l'escriptora i crítica literària M. Àngels Cabré, que va participar en un col·loqui amb David Armengol, director del Centre d'Art La Capella del Raval, i Albert Ribas, subdirector dels diaris Línia i de Cultura B.

Marcé: “Presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”

El debat va ser moderat per la periodista Joana Justícia, redactora de Cultura B i que havia arrencat l'acte amb tota una declaració d'intencions. “Volem difondre la cultura que queda sota terra”, va dir; la cara B a la qual fa referència el nom de la plataforma i d'on, tal com va recordar Marcé, han sortit himnes com *Bohemian Rhapsody* de Queen.

“Cultura B no és flor d'un dia”, va remarcar el director editorial dels diaris Línia i de Cultura B, Arnau Nadeu, en el primer parlament. “No seria possible sense la força que estan agafant els Línia”, va afirmar. “Des dels barris, estem portant el periodisme hiperlocal metropolità a uns nivells que, hem de ser sincers, una dè-

cada enrere probablement no ens hauríem imaginat”, va destacar Nadeu, apuntant que amb Cultura B es volen “impulsar noves inèrcies”.

Marcé, al seu torn, va reconèixer que “presentar una nova revista en paper i que a més sigui de cultura és extraordinari”, alhora que també va insistir en la necessitat de deixar-se de comparar amb Madrid. Barcelona i la seva metròpoli, va defensar, és un territori de “constructors de projectes”.

POCA INCIDÈNCIA ALS MITJANS

Però rarament les persones veuen el que tenen al davant. I és que, malgrat que la metròpoli barcelonina bull de projectes artístics i culturals, sovint aquests queden per sota d'un radar mediàtic que només detecta els grans festivals i els noms famosos. “Els de sempre”, com va precisar Lluís Cabrera, impulsor del Taller de Músics i un dels assistents que va intervenir en el torn obert de preguntes del públic.

Ribas: “Cal obrir finestres i entrenar l'olfacte de rastrejadors de propostes culturals”

Justament aquest va ser un dels temes que van tractar Armengol, Cabré i Ribas durant el debat. Per què la cultura té una

incidència baixa als mitjans de comunicació? –es preguntava Armengol i, per què no dir-ho, tota una sala desitjosa de respostes. Una d'elles té a veure amb la situació de precarietat que viu la professió periodística, amb comunicadors “exhausts” als quals “no se'ls pot demanar més”, va afirmar Cabré. Armengol, per la seva banda, va recordar que sempre hi ha els mateixos periodistes per cobrir els actes que fan a La Capella i va posar sobre la taula una problemàtica que afecta el sector del periodisme cultural: la manca de professionals especialitzats i de capçaleres que s'hi dediquin exclusivament.

UN DESERT D'OPORTUNITATS

Seguint aquest fil, Ribas va fer un símil amb un “desert” mediàtic. Una zona on, a primer cop d'ull, no es veu res, però que, per contra, permet “descobrir coses”. Ara bé, trobar aigua en un desert és tot un repte, una feina per a la qual s'ha d'estar preparat. Per fer-ho, Ribas avisava que cal “obrir finestres” i “entrenar l'olfacte de rastrejadors” de propostes culturals. És a dir, trobar aquell oasi salvador per a uns assedegats periodistes i consumidors d'informació. En aquest sentit, Ribas va reivindicar, recuperant el *leitmotiv* que amara aquesta crònica, que les perifèries deixin de ser-ho per tal d'avançar cap a un districte cultural metropolità.

L'EXEMPLE DE L'HOSPITALET

El concepte ‘districte cultural’ va portar la conversa cap a una d'aquestes noves centralitats de la gran Barcelona com és l'Hospitalet, on des de fa anys es treballa per impulsar un districte cultural que, a poc a

Nadeu: “Cultura B no seria possible sense la força que estan agafant els diaris Línia”

poc, està atraient a la segona ciutat del país artistes i propostes punteres. Sense anar més lluny –i conscient del risc de semblar contradictori amb l'esperit de Cultura B i el d'aquesta crònica per destacar-ho–, la mateixa Rosalía hi instal·larà el seu estudi.

“És important descentralitzar la cultura”, va defensar Cabré, que creu que “hi ha moltes Barcelones”. “Tant de bo altres municipis segueixin el camí de l'Hospitalet”, va afegir Ribas, mentre que Armengol va recordar que Barcelona “està incorporant coses que està fent l'Hospitalet”.

Al cap i a la fi, la idea que va sobrevolar la presentació de la nova plataforma va ser la necessitat de no tractar com una excepció aquests oasis culturals que viuen als marges i que Cultura B vol treure dels breus per publicar-los en portada.

Futbol | La UE Sant Andreu ja coneix els seus rivals al Torneig d'Històrics

El CF Badalona i la UE Sant Andreu seran els rivals a la fase de grups del Torneig d'Històrics de la UE Sant Andreu, que competirà al grup 1. El triangular, amb tres matxs de 45 minuts, es disputarà el 29 de juliol al Municipal del Guinardó. El primer de grup es classificarà per a semifinals (3 d'agost). La final serà el 4 d'agost.

Cicatrius d'aprenentatge

» Laura Soria, ex del Segle XXI, ha superat 4 operacions al genoll i juga al CEEB Tordera Uni Girona
 » "Les lesions no només han estat una bomba nuclear psicològica; m'han fet millor persona", confessa

Toni Delgado
BARCELONA

"Tinc tantes cicatrius al genoll dret que hi podria fer un sudoku. I creu-me: tornaria a passar les quatre operacions, no m'en deixaria cap, perquè no només han estat una bomba nuclear psicològica, sinó també m'han regalat molts aprenentatges i m'han fet millor persona", confessa, orgullosa, Laura Soria (Cerdanyola del Vallès, 2000), base del CEEB Tordera Uni Girona, amb passat al CBF Cerdanyola, JE Terrassa, Segle XXI, Barça CBS, CB Boet Maresme Mataró i UE Mataró.

La Laura d'abans de les lesions era una Laura "molt estúpida i esquerra a la pista". S'exigia molt i es posava massa pressió, no tenia pausa ni paciència i vivia accelerada, i potser per això perdía les formes en alguns moments.

Les lesions la van obligar a parar en sec. Amb temps per reflexionar i veure partits seus, va voler analitzar quina era la seva actitud competint. A poc a poc, als vídeos hi detectava detalls que no li agradaven gens. "L'altre dia, quan em van excloure amb dues últimes faltes personals en cinc segons i que no eren, l'antiga Laura s'hagués refugiat en el seu món i no hauria animat l'equip a la banqueta. He comprovat que empar-se no suma i que fent coses positives ajudes el grup i t'ajudes tu mateixa. Així que ara, en qualsevol circumstància, només penso en el millor per a l'equip", comenta Soria, que ha aparcat les males ca-

res a la pista i les ha canviat pel somriure contagiós que la defineix.

Abans depenia de l'aprovació social. Ara no jutja ni se sent jutjada, i necessita sinceritat i comunicació absoluta. "Em sentia sola, i no ho estava. El problema era que no entenia que les persones del meu cercle també tenguin les seves vides i que han de viure-les com vulguin, igual que faig jo amb la meua. El que sí que puc fer és acompanyar-les i donar-les suport quan ho necessitin", enraona aquesta estudiant de grau superior de Documentació i Administració Sanitàries.

La cerdanyolenc té una gran capacitat per expressar les emocions i endreçar les idees, i ha fet un treball interior tan gran que li ha permès entendre millor els altres. Així que no sorprèn que es plantegi estudiar Psicologia.

"EM SENTO AFORTUNADA"

Soria es deté en la seva quarta operació (ruptura dels lligaments encreuats del genoll per una contusió). "Els dos primers mesos em va caure el món a sobre per com em vaig lesionar i el moment. Ara em sento afortunada d'haver-me trencat perquè el parèntesi m'ha regalat una altra perspectiva de la vida", exposa.

L'acció va ser un dilluns gairebé al final de l'entrenament. En un 5x5 Soria va fer una entrada a cistella per l'esquerra i la cama dreta era la que estava totalment estirada en el moment del salt. "En Guillem, que ens ajudava als entrenaments per poder ser deu i tenir més continuïtat, va venir més fort del que tots dos ens esperàvem... Amb tanta mala sort

Laura Soria, ex del CBF Cerdanyola, al Pavelló Almeda. Foto: Toni Delgado

que el seu genoll va impactar en el meu. Vaig continuar entrenant-me coixa. Fins dimecres em vaig convèncer a mi mateixa que la inflamació baixaria, quan, en realitat, cada minut que passava podia caminar menys que l'anterior", descriu l'entrevistada.

En aquell moment era jugadora del CBF Cerdanyola i entén que les companyes no l'arribessin a comprendre en molts moments. "És normal. Sentia un gran rebuig cap al bàsquet i patia molt estant a la banqueta lesionada durant els partits. Però malgrat tot el que sentia dins, tenia la voluntat de ser-hi", recorda.

Aquesta història d'aprenentatges comença l'agost de 2016, durant l'Europeu d'Udine (Itàlia). "Em vaig llençar a terra per

recuperar una pilota i el genoll va impactar al parquet. Em vaig fer molt de mal, però vaig continuar jugant. Quan, després del partit, vaig anar a saludar els pares, l'Àngel i l'Ovidi, ja no podia estirar el genoll", recorda. Soria es va perdre dos partits, però va poder disputar "amb dolor" els quarts de final, la semifinal i la final, i va poder assaborir a la pista la medalla d'or amb un grup format per Raquel Carrera, Lola Pendande o Laura Piera.

El genoll li continuava fent mal quan va tornar al Segle XXI, a la Residència Blume (Esplugues de Llobregat). Com que podia moure's bé i a les ressonàncies no sortia res estrany, s'entrenava i jugava fins que havia de parar un temps. El seu llinar del dolor ha-

via augmentat molt. "Laura, no pots continuar així. Hem de trobar una altra solució", em van comentar els entrenadors. Així que vam anar a veure el Dr. Perra-món, el professional que teníem assignat en aquell moment per a operacions. El Dr. Perra-món va decidir obrir el genoll, va descobrir-hi una lesió de plica sinovial i menisc, i em van operar [el maig de 2017]", comparteix.

AL BARÇA CBS

Ja com a jugadora del Barça CBS va haver de passar dos cops per una sala quirúrgica. En el seu primer curs com a blaugrana (2018-2019) la cerdanyolenc es va trencar els lligaments encreuats i el menisc en la penúltima jornada del grup A de la Lliga Femenina 2, contra el CB Maristas, a A Coruña.

La visita al Lima Horta Bàsquet, 10 mesos i 16 dies després, semblava ser el final del túnel. Al Pavelló Virolai tant Soria com Regina Aguilar, que s'havia lesionat allà, no jugarien, però sí que farien la seva primera roda d'escalfament. L'entrevistada, però, no la va poder acabar perquè es va trencar el menisc en una entrada a cistella.

"Segur que hi haurà molta gent que no entendre per què continuo jugant a bàsquet. Només puc dir que més que enamorada, estic boja per un esport que m'ha regalat moltes persones i grans aprenentatges, i que m'ha fet qui soc. I, Toni, de veritat, no pots arribar a imaginar-te com soc de feliç ara. No s'ho pot arribar a imaginar ningú!", tanca, emocionada, Soria.

Home
 BCN

PROMOCIONS & CONSTRUCCIONS

Home Homeing
 ALUMINI & VIDRES

si pots somiar-ho, nosaltres podem fer-ho

C. Padilla, 243
 08013 BARCELONA
 T. 938 827 706
 admin@home-homing.com
 www.home-homing.com
 Magatzem: Pte. Urset, 3

CONNECTA, COMPARTEIX, DIVERTEIX-TE

Uneix-te a una comunitat LGBTQ+ diferent!

ASSOCIACIÓ DEL RAM DE L'AIGUA

ESPORT, CULTURA I LLEURE

Vòlei Platja · Pàdel · Futbol · Performance · Activisme
Scaperooms · Club de lectura · Escapades · I molt més

Troba el teu espai, fes xarxa amb noves amistats
i gaudeix amb nosaltres en un entorn segur

Ram
de l'Aigua

ramdelaigua.org

Escaneja'm i uneix-t'hi!

No t'ho perdís

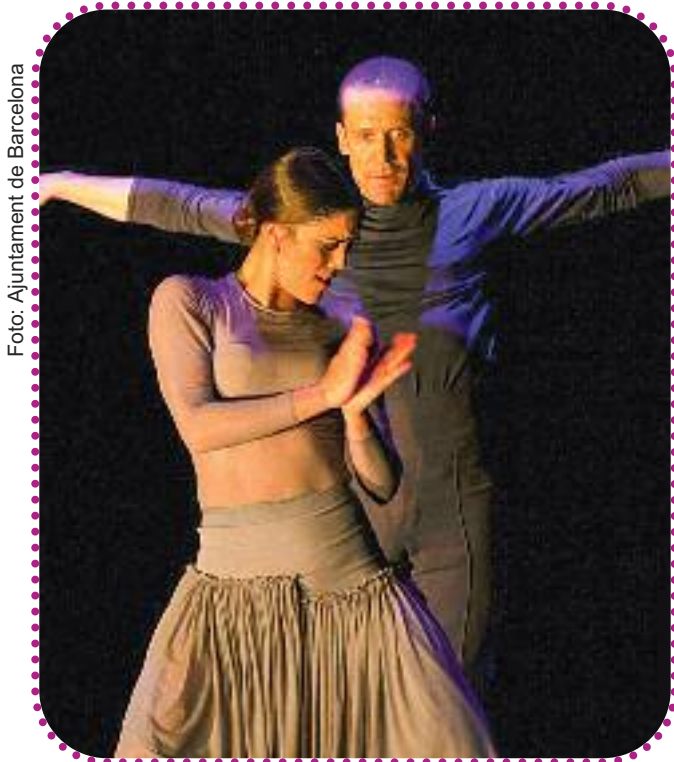

Foto: Ajuntament de Barcelona

Festival L'Estiu, al Pati!

El pati de la Seu del Districte de Nou Barris de Barcelona aplega del 3 al 28 de juliol concerts d'estils diferents en el marc del Festival L'Estiu, al Pati!. La programació inclou una quinzena d'actes, entre els quals destaquen el Festival de Blues i el Festival Desvarío de música flamenca, juntament amb altres propostes de funk & folk i música brasilera. Més enllà de la música també hi ha programada una mostra de curtmetratges dirigits per dones, el Curts en Femení, que proposa, a banda de les projeccions, presentacions dels films de la mà de les seves directores.

Famosos

Luís Llach (Girona, 1948) tornava a trepitjar un escenari després d'anys sense fer-ho i d'haver-se retirat de la música, en el marc del 10è aniversari del Canet Rock. Va interpretar diverses cançons històriques juntament amb altres artistes en actiu de l'escena musical catalana i la seva actuació va ser un dels moments més aclamats de tot el festival. Cal recordar que el cantautor és considerat un dels músics més populars del país i un dels abanderats de la Nova Cançó catalana. Acumula desenes de discos, centenars de cançons i diversos premis i reconeixements a la seva trajectòria, com una Creu de Sant Jordi i una Medalla d'Or de la Generalitat. Més enllà de la música també destaca pel seu compromís polític, per presidir l'Assemblea Nacional Catalana, pel seu activisme a favor de la independència i per haver escrit diversos llibres i novel·les.

La fitxa

QUI ÉS?

L L U Í S L L A C H

ÉS FAMÓS PER...

Ser un destacat cantautor català

És una de les figures de la música més reconegudes al país

QUÈ HA FET?

Ha tornat a actuar després d'anys retirat

Va ser un dels protagonistes del festival Canet Rock

A LES XARXES...

Elogis per la seva actuació

Els seus vídeos al festival s'han fet virals

Llibres

El batec del mar
Jordi Molist

Es tracta d'una novel·la basada en fets reals que recrea una de les aventures més sorprenents de les croades a Terra Santa i a la guerra pel domini del Mediterrani entre França i la Corona d'Aragó. Explica la història de la Blanca, una bella dama que ho perd tot després de la derrota de la seva família. Per conservar el seu fill amb vida ha de patir els abusos dels vencedors.

Teatre

Les mans
Llàtzer Garcia

L'obra reflexiona sobre l'amor propi i l'amor cap a l'altre a través de la història d'una parella que està a punt de rodar la seva primera pel·lícula. Ella la dirigeix i ell fa d'actor, però els problemes de salut mental que carrega el noi li impedeixen fer el paper correctament. El dilema de buscar un altre actor farà trontollar la relació. Es pot veure a la Villarroel de Barcelona fins al 4 d'agost.

Música

Ni quarts ni hores
La Corda Fluixa

És el tercer treball del grup, en aquest cas autoproduït. Al més pur estil pop-rock, hi predominen els ritmes alegres i les lleteres senzilles en català i també en castellà sobre temes diversos, entre els quals destaca l'amor. Entre totes les cançons en resalta una dedicada al cantant de Strombers, Ferran Gallart, que moria de càncer l'any passat.

Pelis i sèries

Fly Me to the Moon
Greg Berlanti

La pel·lícula està ambientada en l'històric allunyatge de l'Apol·lo 11, el 1969. Està protagonitzada per Scarlett Johansson i Channing Tatum, que viuen un romanç enmig d'aquesta missió espacial. Ella és la directora de màrqueting de la NASA i ell el director del llançament, i la seva història es veurà marcada per la pressió d'evitar el fracàs de l'allunyatge.

CONSELLS PER VIURE MILLOR

ESTILS DE VIDA

Com més pantalles, més processats

Foto: Freepik

NUTRICIÓ

Una dieta saludable i nutritiva per als joves i adolescents implica una reducció dràstica de l'ús de pantalles. És la principal conclusió d'un estudi de la UOC que ha explorat les motivacions i les percepcions dels adolescents i que posa en evidència com davant dels dispositius s'accentua la necessitat de consumir aquests productes i també el consum compulsiu.

L'estudi ha analitzat la conducta de trenta adolescents d'un institut de Vilanova i la Geltrú que van participar en diverses reunions de grup amb l'objectiu d'esbrinar aspectes clau del seu comportament. Un tret característic del grup, i dels joves que representen, és el consum de productes ultraprocesats, és a dir, productes industrials comestibles com les pizzes, els suc industrials, les patates fregides o la brioixeria industrial. En general, en consumeixen més quan se senten sols, quan es troben amb amics i quan seuen davant d'una pantalla.

Per evitar aquesta associació amb les pantalles només es poden fer dues coses: reduir l'ús de dispositius o bé promoure alternatives saludables als productes ultraprocesats, com ara snacks de verdures, fruita fresca o fruits secs crus.

Les claus.....

PROCESSATS

El consum d'aliments ultraprocesats per part dels adolescents és molt elevat

PANTALLES

Quan es troben davant d'una pantalla els joves consumeixen compulsivament

TOLERÀNCIA

La permissivitat dels pares és un dels factors determinants per al consum

ALTERNATIVES

Cal trobar alternatives saludables i associar-les als nous models d'oci

Foto: Freepik

UCRAÏNA ENS NECESSITA

COL-LABORA-HI

www.cruzroja.es

BIZUM al 33512

Envia **SMS** amb la paraula **UCRANIA** al **38088** i dona **3€***

900 104 971

TRANSFORMA LA TEVA APORTACIÓ

5€ Menta (300 unitats)

33€ Set d'oures (14 persones)

20€ Tenda de hivernacle (4 x 6 metres)

* Depèn de l'aportació (50000€) i del nivell de gravetat de la crisi. Els beneficis dels beneficis socials i de les donacions són per a la UOC. Els beneficis socials i de les donacions són per a la UOC. Els beneficis socials i de les donacions són per a la UOC.

Honestidad y servicio,
nuestro valor

Gabinete de Abogados

Separaciones · Divorcios · Accidentes · Indemnizaciones
Despidos · Sociedades · Contratos mercantiles
Reclamaciones de cantidad · Recursos administrativos
Trámites de extranjería: *Cartas de invitación, permisos de
residencia y trabajo, agrupaciones.*

Asesoramiento y Gestión de Empresas y Particulares

Creación de empresas · Laboral y Seguridad Social
Impuestos · Hacienda · Planificación fiscal
Constitución de sociedades · Inspecciones
Extranjería · Permisos de apertura
Declaraciones de renta, patrimonio...

Administración de Fincas

Gestión arrendamientos (*Pisos, locales...*)
Comunidades de propietarios · Tasaciones
Contratos de arras y arrendamientos
Tramitación hipotecas · Traspasos

Gestiones Notariales

Escrituras Compra-Venta · Testamentos
Herencias · Donaciones · Poderes
Constitución de sociedades · Actas de notoriedad
Capitulaciones matrimoniales

Asesoramiento y Contratación de todo tipo de Seguros

Hogar · Vehículos · Motocicletas · Convenios colectivos
Empresa · Arrendamientos · Pensiones
Responsabilidad civil · Seguro de comunidad

Inmobiliaria

Compraventa de inmuebles a nivel nacional (*Pisos, locales,
parkings, naves...*) · Hipotecas Permutas · Arrendamientos
Promociones · Peritaje bienes y derechos inmobiliarios

Oficinas Centrales · Via Júlia, 61 · 08042 Barcelona
Telf. 933 506 400 · Fax 933 533 503

Delegación · Via Júlia, 46 · 08016 Barcelona
Telf. 935 210 640 · Fax 933 533 503